ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ & ΔΡΑΣΗ

Τριμηνιαία Οικολογική και Φυλετική Επιθεώρηση
Χειμώνας 2009 Τεύχος 02

Παρακμή και πτώση
Οικολογία και Πολιτική
Dies Natalis Solis Invicti
Πυρκαγιές στη Γερμανία
Οικολογία μέσα στην πόλη

ΠΡΑΣΙΝΗ ΠΤΕΡΥΓΑ

Για το Φυλετικό Ανθρωπισμό — *και την Οικολογική Συνείδηση*

31.12.08

Δολοφονούν τα όρνεα στην Κρήτη

Η έξαρση του φαινομένου της δολοφονικής φόλας που παρατηρείται στην Κρήτη με δράστες κτηνοτρόφους και αγρότες, που συχνά παίρνουν και τα όπλα για να προστατεύσουν τα κοπάδια ή τις καλλιέργειές τους, έχει αφανίσει τα όρνεα του νησιού. Από την αρχή του έτους, 87 πουλιά έχουν βρεθεί και παραδοθεί δηλητηριασμένα, αλλά σίγουρα ο αριθμός τους είναι τουλάχιστον τετραπλάσιος!

Σύμφωνα με το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, τα πουλιά που παρέδωσαν ιδιώτες, δασοφύλακες και θηροφύλακες σε κέντρα περίθαλψης του νησιού ανήκαν σε 22 διαφορετικά είδη. Ομως, τα περισσότερα (30 συνολικά) ήταν γύπες και οι 18 από αυτούς είχαν φάει δηλητηριασμένα δολώματα, ενώ οι υπόλοιποι είχαν πυροβοληθεί από κυνηγετικά όπλα!

Η έξαρση των δηλητηριάσεων και των τραυματισμών παρατηρήθηκε στα όρια των νομών Χανίων - Ρεθύμνου, στο νοτιοανατολικό Ψηλορείτη, στα βόρεια Αστερούσια και στο όρος Θρυπτή, στην Ιεράπετρα. Αρχικά, τα κρούσματα πλήθυναν τον Αύγουστο, κατά την έναρξη της κυνηγετικής περιόδου όταν οι κτηνοτρόφοι έβαζαν φόλες για να αποθαρρύνουν τους κυνηγούς να πηγαίνουν με τα σκυλιά τους κοντά στις κτηνοτροφικές μονάδες. Συνεχίστηκαν, όμως, τον Οκτώβριο και το Νοέμβριο (εποχή που γεννούν τα αιγοπρόβατα) με στόχο τα κοράκια, που έχουν αυξηθεί ραγδαία επειδή βρίσκουν εύκολα τροφή και αγαπημένη τους λεία είναι τα νεογέννητα κατσίκια και αρνιά!

Το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας καλεί τους κατοίκους των αγροτικών περιοχών να σταματήσουν τη χρήση δηλητηρίων και επισημαίνει στην εφημερίδα «Χανιώτικα Νέα» ότι η χρήση τους δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα των κορακιών, αλλά στοχεύει στα πτωματοφάγα όρνεα που κυρίως καταναλώνουν τα δηλητηριασμένα δο[illegible]α. Ο αφανισμός τους αφήνει ένα οικολογικό κενό, το οποίο καταλαμβάνουν τα κοράκια.

Οικολογία και Δράση

Για επικοινωνία με την Πράσινη Πτέρυγα:

oikologiko@yahoo.gr

Γιατί είμαστε οικολογοι;

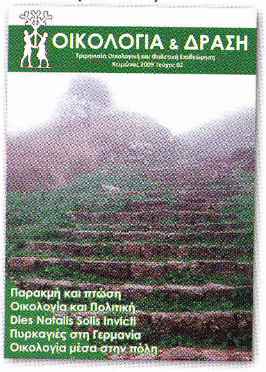
«Κανείς δεν μπορεί να παραγνωρίσει πως το οικολογικό πρόβλημα έχει παγκόσμια διάσταση. Όλοι οι επιστήμονες,

Οικολογία το μονοπάτι του Εθνικισμού

νέα και δράσεις από την Ελλάδα και όλο τον κόσμο

oikologiko.blogspot.com

Οικολογία και Δράση
Τεύχος 02
Χειμώνας 2009

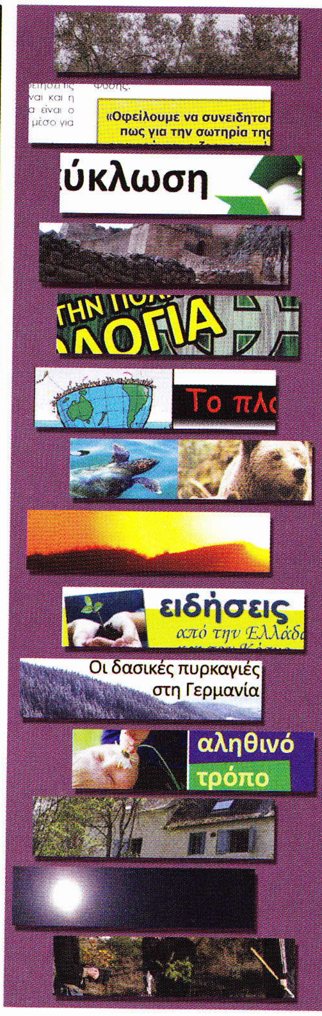

oikologiko@yahoo.gr

Συνεργάτες
Αντώνης Λεοντίου
Ουρανία Μανιάτη
Αρης Βρετανός
Αλέξανδρος Γκίκας
Αρτέμης Μακρής
Regine Schneider
Γιώργος Κέρτης
Κριτίας Κυρίτσης
Αρης Ηλιάδης
Annabel McGinn

Καλλιτεχνική επιμέλεια
IRX88

αντιεκδοτική

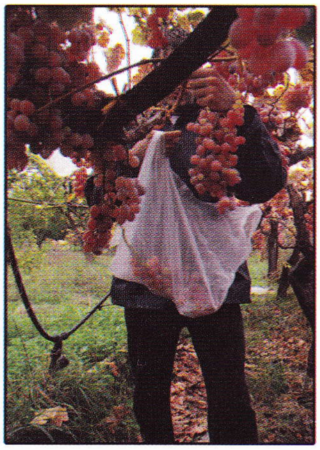

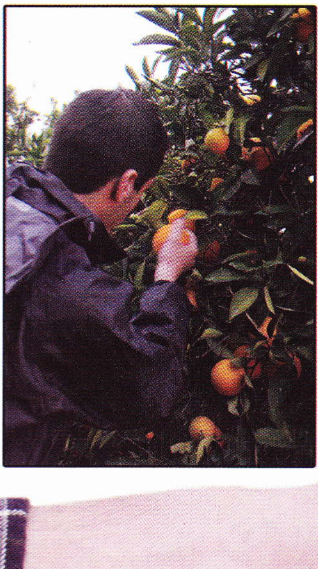
Οι ραγδαίες κλιματικές αλλαγές που προβλέπουν οι επιστήμονες δημιουργούν την αίσθηση της ανησυχίας, όχι άδικα καθώς οι κακές ανθρώπινες συνήθειες της σύγχρονης εποχής δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αλλαγής στα προβλήματα που αφορούν την ισορροπία του πλανήτη. Και λέμε "κακές ανθρώπινες συνήθειες" κι όχι "αναξιόπιστες κυβερνήσεις" όπως έχουμε συνηθίσει να ακούμε, διότι πολύ απλά θεωρούμε ότι οι απλοί άνθρωποι είναι εκείνοι που οφείλουν να αντιδράσουν, κι όχι να δηλώνουν πως περιμένουν την εξουσία να φέρει την αλλαγή, όπως δηλαδή θα περίμεναν τα πρόβατα τον βοσκό. Διότι, άσχετα με τους εφήμερους αρχομανείς και τυχοδιώκτες των υψηλών αξιωμάτων, εμείς είμαστε εκείνοι που πραγματικά νοιάζονται για τους ανθρώπους μας και τον τόπο στον οποίο ζούμε, έτσι λοιπόν συνεχίζουμε την προσπάθεια που ξεκινήσαμε το προηγούμενο Φθινόπωρο, κι όχι μόνο. Το έντυπο που κρατάτε στα χέρια σας είναι ένα καθόλα σεβαστό παράδειγμα οικολογικής συνείδησης, οι κινήσεις όμως που αναλάβαμε να φέρουμε εις πέρας δεν είναι παρά η αρχή σε όλα όσα σκοπεύουμε να κάνουμε. Δεντροφυτεύσεις, συμμετοχή σε αγροτικές εργασίες, εκδρομές στην ύπαιθρο και συνεχής ενασχόληση με την καθημερινότητα και τα προβλήματα τόσο σε Εθνικό όσο και σε Παγκόσμιο επίπεδο - αυτό για εμάς είναι μια καλή αρχή και μια δεσμευση για ακόμα πιο δραστήρια συνέχεια. Ευελπιστούμε, όχι στην διατήρηση, αλλά στην επέκταση και την εντατικοποίηση του αγώνα μας προς όλες τις κατευθύνσεις.

η Συντακτική Ομάδα

αίμα & γη

Αρχές Δεκεμβρίου και νωρίς τα ξημερώματα μια ομάδα μελών του Μετώπου Νεολαίας ξεκινήσαμε από την πόλη των Αθηνών με προορισμό την βορειοανατολική Πελοπόννησο, όπου θα συμμετείχαμε εθελοντικά σε αγροτικές εργασίες ώστε να ενισχύσουμε έτσι την γερασμένη ελληνική αγροτική τάξη, αλλά και για να ζήσουμε από κοντά αυτό που ο σύγχρονος τρόπος «ζωής» μας έχει απαγορεύσει. Η ανατολή του ηλίου μας βρήκε να διασχίζουμε το κανάλι της Κορίνθου, μετά από μερική ώρα φτάσαμε στα σύνορα της Αργολιδοκορινθίας και καταφθάνοντας στον τόπο προορισμού αμέσως ξεκινήσαμε την δουλειά. Για όσους δεν το γνωρίζουν, αυτή είναι η περίοδος του μαζέματος των ελιών, το οποίο αποτελεί την αμέσως επόμενη σημαντική αγροτική εργασία, μετά τον θερισμό του σιταριού, που λαμβάνει χώρα έξι (6) μήνες πριν, τον μήνα Ιούνιο ή Θεριστή. Επί αιώνες, αυτές οι δύο περίοδοι ήταν εκείνες που προσέφεραν στις ελληνικές οικογένειες τα απαραίτητα εφόδια επιβίωσης. Με οδηγό τις συμβουλές και την εμπειρία των ηλικιωμένων, και με περίσσια όρεξη καθώς η συντριπτική πλειοψηφία από εμάς με έντονα τα βιώματα της τσιμεντούπολης δεν είχαμε ποτέ στην ζωή μας ενασχοληθεί με τον αγροτικό βίο, πιάσαμε τα χτένια για το τίναγμα των κλαδιών ενώ με γυμνά χέρια περισυλλέγαμε τις ελιές από τα πανιά που είχαμε απλώσει. Η μικρή διάρκεια της χειμωνιάτικης μέρας έφερε νωρίς το απόγευμα την δύση του ηλίου κι αφού μεταφέραμε τα τσουβάλια που μαζέψαμε κατευθυνθήκαμε στην προσωρινή μας βάση του διημέρου.

Την επόμενη μέρα ο ουρανός άρχισε από νωρίς να ρίχνει τις πρώτες ψιχάλες. Σε διάστημα δύο μόλις ωρών η βροχή επιδεινώθηκε και γι' αυτό μαζέψαμε τα πανιά και το μόνο στο οποίο πλέον μπορούσαμε να επιδοθούμε ήταν το μάζεμα φρούτων – πορτοκαλιών, λεμονιών αλλά και σταφυλιών της ποικιλίας «φράουλα», συνηθισμένη στον τόπο ποικιλία που τον χειμώνα βρίσκεται σε ένα από τα καλύτερα στάδια ωρίμανσής της. Έτσι λοιπόν μετά από λίγη ώρα επιστρέψαμε και πάλι στην βάση μας, κι όλοι γύρω από ένα αναμμένο τζάκι δεχθήκαμε την φιλοξενία των ντόπιων, παρέα με νεμεάτικο κρασί και ψητούς μεζέδες.

Ήταν κάτι παραπάνω από μια ευχάριστη εμπειρία, ήταν μια σύνδεση με την πατρώα γη και με τον τρόπο ζωής των προγόνων μας, έναν τρόπο ζωής που όπως δείχνουν τα πράγματα αργά ή γρήγορα θα αναγκαστούμε να υιοθετήσουμε – μακάρι...

Οικολογία και Πολιτική

του Άρη Βρετανού

«Ζούμε στην εποχή όπου πλέον οι διαταράξεις του φυσικού περιβάλλοντος από το ανθρώπινο χέρι έχουν φτάσει σε οριακό σημείο γι' αυτό και η ενασχόληση με τα οικολογικά προβλήματα αποτελεί επιτακτική ανάγκη αν θέλουμε να γλιτώσουμε από την τελική καταστροφή ». Στην απλή του μορφή, το παραπάνω ερώτημα το έχουν αναλογιστεί εκατομμύρια άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο οι οποίοι δηλώνουν ότι έχουν οικολογική συνείδηση και προσπαθούν έστω να ενημερώνονται για τα θέματα που αφορούν τη Φύση και να πράττουν τα υποτυπώδη, όπως για παράδειγμα να μην ρυπαίνουν στους δημόσιους χώρους ή να συγκεντρώνουν τα απορρίμματά τους στην ανακύκλωση. Ταυτόχρονα, όλοι αυτοί οι ευαισθητοποιημένοι και καλοπροαίρετοι νοιώθουν μια απέχθεια προς την πολιτική λόγω απογοήτευσης αλλά και έλλειψης εμπιστοσύνης προς τους ανθρώπους αυτούς που μας κυβερνούν με αποτέλεσμα μια πλήρη αδιαφορία από την πλειοψηφία του λαού για τα κοινά, μια αδιαφορία που βολεύει αφάνταστα το σύστημα.

Η καχυποψία των περισσοτέρων έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο ώστε να πιστεύουν ότι οτιδήποτε στα οικολογικά θέματα σχετίζεται με πολιτικό κόμμα έχει ως μοναδικό στόχο τη ψηφοθηρία, κι αυτό όχι αδικαιολόγητα. Έτσι ο κόσμος καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Οικολογία ως μέρος της πολιτικής δράσης υπάρχει μόνο και μόνο για να εξυπηρετεί πολιτικούς, άρα «βρώμικους» σκοπούς. Για εμάς τους Εθνικιστές Οικολόγους ισχύει ακριβώς το αντίστροφο. Η πολιτική έχει μπει στη ζωή μας για να υπηρετήσει τις ιδέες μας και μέσα στις ιδέες μας είναι και η Οικολογία. Συνεπώς, εάν η Οικολογία είναι ο σκοπός τότε η πολιτική δράση είναι το μέσο για να επιτευχθεί ο σκοπός.

Διαβάζοντας αυτά ένας απολίτικος Οικολόγος θα αναρωτηθεί: «Και γιατί να μην αγωνιστώ για την Οικολογία στα πλαίσια του υπάρχοντος συστήματος, γιατί να μην αγωνιστώ στα πλαίσια του φιλελευθερισμού για την προστασία του περιβάλλοντος; Γιατί να ταυτιστεί η οικολογική δράση με τον Εθνικιστικό Αγώνα;». Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε πως για την σωτηρία της Φύσης απαιτούνται ριζοσπαστικές αλλαγές στον τρόπο ζωής και σκέψης των ανθρώπων. Όσο το πολίτευμα που επικρατεί είναι η σημερινή κοινοβουλευτική δημοκρατία, η οποία οδηγεί στον καπιταλισμό και με την σειρά του αυτός οδηγεί στην παγκοσμιοποίηση, ο ζείδωρος λώρος μεταξύ Ανθρώπου και Φύσης θα ραγίζει όλο και περισσότερο. Αυτό συμβαίνει διότι η κεντρική ιδέα του καπιταλισμού είναι ο ατομισμός και το υλιστικό συμφέρον του καθενός προσωπικά. Τα πάντα περιστρέφονται γύρω από το χρήμα, έτσι, το κέρδος όντας μοναδικός σκοπός του σύγχρονου ανθρώπου τον μετατρέπει σε δολοφόνο της Φύσης. Τα δάση, οι θάλασσες, η χλωρίδα και η πανίδα της Γης μας θυσιάζονται στο βωμό του δολαρίου και του ευρώ. Ο καταναλωτισμός των δυτικών κοινωνιών αποτελεί την βασική «τροφή» των πολυεθνικών εταιριών, οι οποίες παράγουν σε υπερβολικό βαθμό μην υπολογίζοντας ότι οι φυσικοί πόροι κάποια στιγμή θα εξαντληθούν. Έτσι λοιπόν, καπιταλισμός και καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος είναι αχώριστες έννοιες, άρα και ο αντικαπιταλιστικός Αγώνας του Εθνικιστικού Κινήματος αποτελεί την αιχμή του δόρατος της Οικολογικής Δράσης.

Η Οικολογία μας ξεκινάει από την προστασία του είδους μας, της Φυλής μας, σεβόμενοι την διαφορετικότητα, και φτάνει ως το τελευταίο παγόβουνο της Αρκτικής και το τελευταίο εντελβάις των Άλπεων. Αντισταθείτε ενάντια στον ατομισμό, ενάντια στον υλισμό και τις περιττές πολυτέλειες, προσπαθήστε να είστε λιτοί μποϋκοτάροντας όσο το δυνατό περισσότερο τον καταναλωτισμό που μας επιβάλλουν και αυτό θα είναι η αρχή της Οικολογικής Επανάστασης. Συνδυάζοντας τον Αγώνα για την Πατρίδα, τον Λαό και την Οικολογία, ολοκληρώνουμε τη Δράση μας σε όλα τα επίπεδα που αφορούν τον κόσμο στην εποχή μας, συνειδητοποιώντας την αλληλεξάρτηση Ανθρώπου και Φύσης.

«Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε πως για την σωτηρία της Φύσης απαιτούνται ριζοσπαστικές αλλαγές στον τρόπο ζωής και σκέψης των ανθρώπων. Όσο το πολίτευμα που επικρατεί είναι η σημερινή κοινοβουλευτική δημοκρατία, η οποία οδηγεί στον καπιταλισμό και με την σειρά του αυτός οδηγεί στην παγκοσμιοποίηση, ο ζείδωρος λώρος μεταξύ Ανθρώπου και Φύσης θα ραγίζει όλο και περισσότερο.»

Ανακύκλωση

Η ανακύκλωση σαν μέθοδος αποτελεί μία αρκετά ριζοσπαστική νοοτροπία, με βάση τις έως σήμερα συνήθειες μας, την οποία καλούμαστε να υιοθετήσουμε στην καθημερινότητα μας. Φυσικά, ως ανακύκλωση δεν νοείται μόνο μία τυχαία διάθεση ενός απορρίμματος σε κάποιο κάδο επειδή απλά περνάμε από εκεί αλλά μία συστηματική δράση με συνειδητές αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο χειριζόμαστε μέχρι σήμερα τα σκουπίδια μας. Μία βασική αρχή κάθε ανθρώπου ήταν και είναι να πετάξει τα σκουπίδια του κάπου που να μην τα βλέπει, να μην τα μυρίζει και μακριά από την πόρτα του. Η σύγχρονη όμως αντίληψη της διαχείρισης των απορριμμάτων είναι αρκετά διαφορετική.

Πολλές φορές θα ακούσουμε πολλούς να θαυμάζουν εγκαταστάσεις, νοοτροπίες και τρόπους διαχείρισης των απορριμμάτων που λαμβάνουν χώρα στο εξωτερικό και ταυτόχρονα να υποτιμούν και να κατηγορούν την εγχώρια κατάσταση δικαιολογώντας έτσι την μη συμμετοχή τους σε καμιά οικολογική κίνηση. Αυτό το οποίο όμως ξεχνούν, είναι ότι για όλα όσα συμβαίνουν σε αυτή τη χώρα υπεύθυνοι είμαστε όλοι εμείς. Εμείς ψηφίζουμε δημάρχους, βουλευτές, νομάρχες και όλοι αυτοί αποτελούν μία απεικόνιση του εκλογικού σώματος. Επιπλέον, εξειδικεύοντας το αντικείμενο μας, από τη στιγμή που ακόμα ζούμε στην εποχή των Χ.Α.Δ.Α.(Χώροι ανεξέλεγκτης διάθεσης απορριμμάτων/ «χωματερές») και των πρώτων επιτέλους κάποιων σωστών προδιαγραφών Χ.Υ.Τ.Α δεν γίνεται να περάσουμε κατευθείαν στις εξελιγμένες τεχνολογίες. Χρειάζονται βήματα, σταθερά και λογικά μέχρι να καταφέρουμε να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση. Ειδικά στον τομέα του περιβάλλοντος που τον πρώτο λόγο τον έχουν οι πολιτικοί και μετά οι επιστήμονες ιδιαιτερότητες είναι πάρα πολλές.

Συνδυασμένα όλα αυτά με τη «μεσογειακή» ανυπακοή και την έλλειψη περιβαλλοντικής παιδείας δημιουργείται ένα πολύ δύσκολο πλαίσιο, αυτό της ελληνικής κοινωνίας, στο οποίο καλούμαστε να δραστηριοποιηθούμε.

Η ανακύκλωση λοιπόν είναι ένα από αυτά τα πρώτα αλλά βασικά βήματα στο οποίο καλούμαστε να συμμετέχουμε. Απλά καλούμαστε όμως; Η απάντηση είναι όχι, μιας και αυτό το οποίο δεν πράττουμε το έχουμε ήδη πληρώσει. Με απλά λόγια εμείς πληρώνουμε για να γίνεται η ανακύκλωση από τους αρμόδιους ανεξάρτητα με το αν, πόσα και τι ανακυκλώνουμε. Πληρώνουμε δηλαδή κάποιον να κάνει κάτι, έχει πάρει τα χρήματα και εμείς διαλέγουμε να μη του δώσουμε δουλειά όταν δεν ανακυκλώνουμε. Αυτή είναι μία αλήθεια την οποία ο περισσότερος κόσμος αγνοεί.

Ας δούμε λοιπόν γενικά πως λειτουργούν οι μηχανισμοί της ανακύκλωσης. Εδώ και αρκετά χρόνια (2001) έχει συσταθεί η Ελληνική Εταιρεία Αξιοποίησης Ανακύκλωσης με βάση και το νόμο 2939 ο οποίος εναρμονίζει την ελληνική με την ευρωπαϊκή νομοθεσία στο τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων. Επίσης από το 2003 νομικά πλέον υποχρεώνονται όλες τις επιχειρήσεις που εισάγουν, παράγουν και διαθέτουν στην εγχώρια αγορά συσκευασμένα προϊόντα να μεριμνούν για τη συλλογή και ανακύκλωση των συσκευασιών τους. Με ελάχιστες εξαιρέσεις σήμερα όπως γνωστή αλυσίδα σούπερ μάρκετ (η οποία διαθέτει δικό της σύστημα ανακύκλωσης) οι υπόλοιπες εταιρείες «πληρώνουν» την Ε.Ε.Α.Α. στα πλαίσια των υποχρεώσεων που τους θέτει η νομοθεσία. Δηλαδή, αν μία βιομηχανία παράγει πλαστικά μπουκαλάκια νερού σαν αυτά που χρησιμοποιούμε καθημερινά τότε πληρώνει και το κόστος διαχείρισης τους μετά τη χρήση τους στην Ε.Ε.Α.Α. αν δεν έχει η ίδια η βιομηχανία δικούς της μηχανισμούς διαχείρισης. Με τη σειρά της η Ε.Ε.Α.Α. επιδοτεί εγκαταστάσεις, χρηματοδοτεί την διαφήμιση και γενικά είναι υπεύθυνη για την ανακύκλωση στη χώρα μας. Αυτό το κόστος όμως το οποίο καλούνται οι βιομηχανίες και όλοι οι υπόλοιποι που παράγουν ή εισάγουν προϊόντα δεν επιβαρύνει αυτές αλλά τον καταναλωτή μιας και το έχουν μεταφέρει στην τιμή διάθεσης του προϊόντος τους στην αγορά. Κάθε λοιπόν προϊόν το οποίο φέρει το γνωστό σηματάκι της ανακύ-

κλωσης πάνω του σημαίνει ότι στη τιμή του υπάρχει και το «τέλος ανακύκλωσης», το κόστος δηλαδή που πηγαίνει για τη διαχείριση του προϊόντος μετά την χρησιμοποίηση του. Καλό επίσης θα ήταν να αναφέρουμε ότι το μετοχικό κεφάλαιο της Ε.Ε.Α.Α. (ανώνυμη εταιρεία) αποτελείται κατά 35% από την κεντρική ένωση δήμων και κοινοτήτων (ΚΕΔΚΕ) και κατά 65% από είκοσι (20) πολύ γνωστές βιομηχανίες. Δημιουργήθηκε από την συνεργασία των βιομηχανιών και σκοπεύει στην όσο το δυνατόν καλύτερη συνεργασία με την εκάστοτε τοπική αυτοδιοίκηση.

Επιστρέφοντας τώρα στο πεδίο του άμεσου ενδιαφέροντος μας και έχοντας αναφέρει πως ήδη πληρώνουμε καθημερινά την ανακύκλωση καλό θα ήταν να προσδιορίσουμε τι ακριβώς μπορούμε να κάνουμε. Το χαρτί, οι μπαταρίες, οι συσκευασίες, οι ηλεκτρικές συσκευές, τα ελαστικά ακόμα και το παλιό αμάξι είναι πράγματα που πρέπει να ανακυκλώνουμε. Για τα τρία τελευταία στοιχεία βέβαια θα πρέπει να απευθυνθούμε σε συγκεκριμένους φορείς. Για τα τρία πρώτα όμως δεν υπάρχει καμία δικαιολογία μιας και οι μπλε, πράσινοι ή κάποιου άλλου χρώματος κάδοι είναι σχεδόν παντού. Και αν όχι δίπλα μας ή στη γειτονιά μας σίγουρα βρίσκονται κάπου κοντά. Αρχίζοντας από τις μπαταρίες, αυτές μπορούμε να τις αφήνουμε στις ειδικές στήλες της εταιρείας «ΑΦΗΣ». Αυτές οι στήλες βρίσκονται σχεδόν παντού και μάλιστα είναι πολύ εύκολο να τοποθετήσουμε και εμείς μία στο χώρο εργασίας μας, χωρίς κανένα κόστος με μόνη υποχρέωση να καλούμε την εταιρεία να την αδειάσει όποτε αυτή γεμίσει. Η ανακύκλωση των μπαταριών πραγματοποιείται στο εξωτερικό σε ειδικά εργοστάσια και αποτελεί σημαντικό σημείο στην ανακύκλωση εξαιτίας των καταστροφικών για το περιβάλλον βαρέων μετάλλων που εμπεριέχουν οι μπαταρίες. Το χαρτί μπορούμε να το συλλέγουμε και να το πετάμε και αυτό στους ανάλογους κάδους. Πόσες εφημερίδες, διαφημιστικά, χαρτιά, φαξ, χαρτόνια, φωτοτυπίες περνάνε καθημερινά από τα χέρια μας; Αν αναλογιστούμε τη ποσότητα αυτή σε συνδυασμό με ποιο ποσοστό από αυτήν μας ήταν πραγματικά χρήσιμο τότε συνειδητοποιούμε πόσο επιτακτική είναι η ανάγκη ανακύκλωσης του. Όλο αυτό το χαρτί λοιπόν μπορούμε να τα συλλέγουμε, δίχως να το κόβουμε ή να το τσαλακώνουμε διότι αυτό δυσκολεύει μετά τη χειροδιαλογή στα Κέντρα Διαλογής Ανακυκλωσίμων Υλικών (ΚΔΑΥ). Καλό θα ήταν επίσης όσο μπορούμε να μην τα ανακατεύουμε με τρόφιμα, ζυμώσιμα κ.ο.κ. Σχετικά με τις παντός είδους συσκευασίες θα ήταν καλό να τις πλένουμε προτού τις συλλέξουμε. Αποτελεί βέβαια μία διαδικασία χρονοβόρα και πολλές φορές βαρετή αλλά πραγματικά διευκολύνει πάρα πολύ την μετέπειτα επεξεργασία του υλικού. Ένας μικρός ξεχωριστός κάδος στο σπίτι ή τη δουλειά για τις συσκευασίες προς ανακύκλωση δεν θα ήταν κάτι το τόσο δύσκολο.

Ακόμα κι όταν οι κάδοι είναι γεμάτοι, ακόμα και αν η τοπική αυτοδιοίκηση, η νομαρχία, ακόμα και αν όλα δουλεύουν στραβά εμείς θα πρέπει μέχρι εκεί που φτάνει το δικό μας χέρι να πράξουμε αυτό που καλούμαστε. Όχι επειδή το πληρώνουμε αλλά κυρίως γιατί οι ανάγκες του παρόντος μας αναγκάζουν να αντικρίσουμε τα σκουπίδια, αυτά τα σκουπίδια που εμείς παράγουμε, που από το δικό μας σπίτι βγαίνουν με τελείως διαφορετικό μάτι. Σίγουρα δεν λειτουργεί τίποτα σωστά σε αυτή τη χώρα, ειδικά όταν συνδέεται με το δημόσιο, σίγουρα η πολιτική, ο λαϊκισμός, οι ψήφοι, η ανάγκη για αντιπολίτευση, οι δήθεν «οικολόγοι» και πολλοί άλλοι θα δημιουργούν κωμικοτραγικές καταστάσεις. Με μαθηματική ακρίβεια το κεφάλαιο, ο ιδιωτικός τομέας και οι ξένες επιχειρήσεις με την πειθαρχία και την τεχνογνωσία που έχουν θα καπηλευτούν και αυτόν τον τομέα μιας και το κράτος είναι ανίκανο να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις. Εμείς όμως θα πρέπει να καλλιεργήσουμε τη δική μας περιβαλλοντική παιδεία ανεξάρτητα από όλα αυτά τα γεγονότα. Αυτήν την περιβαλλοντική παιδεία η οποία θα αλλάξει τις συνήθειες μας και κομμάτια της καθημερινότητα μας. Ανάμεσα σε αυτά τα κομμάτια είναι και η ανακύκλωση.

Ο Ιερός βράχος του Ήλιου

Ο Βριάρεως ή αλλιώς Αιγαίων ήταν ένας από τους τρείς Εκατόγχειρες. Κατά τη διάρκεια μιας διαμάχης μεταξύ του Ποσειδώνα και του Ήλιου για τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα επάνω στη Γη της Κορίνθου ο Βριάρεως στάθηκε διαιτητής και αποφάσισε πως ο ισθμός της Κορίνθου και η γύρω περιοχή θα ανήκει στον Ποσειδώνα ενώ ο βράχος του Ακροκορίνθου θα ανήκει στον Ήλιο.
Κάτω από τον Ήλιο της Κορίνθου λοιπόν και πάνω σε αυτόν τον επιβλητικό μονολιθικό βράχο είναι που χτίστηκε το ένδοξο οχυρό του Ακροκορίνθου κατά την αρχαιότητα. Από τότε μέχρι τα νεότερα χρόνια έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ιστορία της Ελλάδας. Με μια από τις πλέον σημαντικές στιγμές, κατά την νεότερη ιστορία της Πατρίδας μας, όταν οι επαναστατημένοι Έλληνες τον Ιούλιο του 22 μετά την δεύτερη πολιορκία του Ακροκορίνθου κατέλαβαν ξανά το βράχο του Απόλλωνα.
Οι αλλαγές που υπέστησαν οι οχυρώσεις του από την Αρχαιότητα, τα Βυζαντινά χρόνια, την περίοδο της 4ης Σταυροφορίας και μετέπειτα υπό τον Τούρκικο ζυγό έχουν δημιουργήσει αυτό που έχει χαρακτηριστεί ως η εντυπωσιακότερη ακρόπολη της ηπειρωτικής Ελλάδας.

ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΟΣ

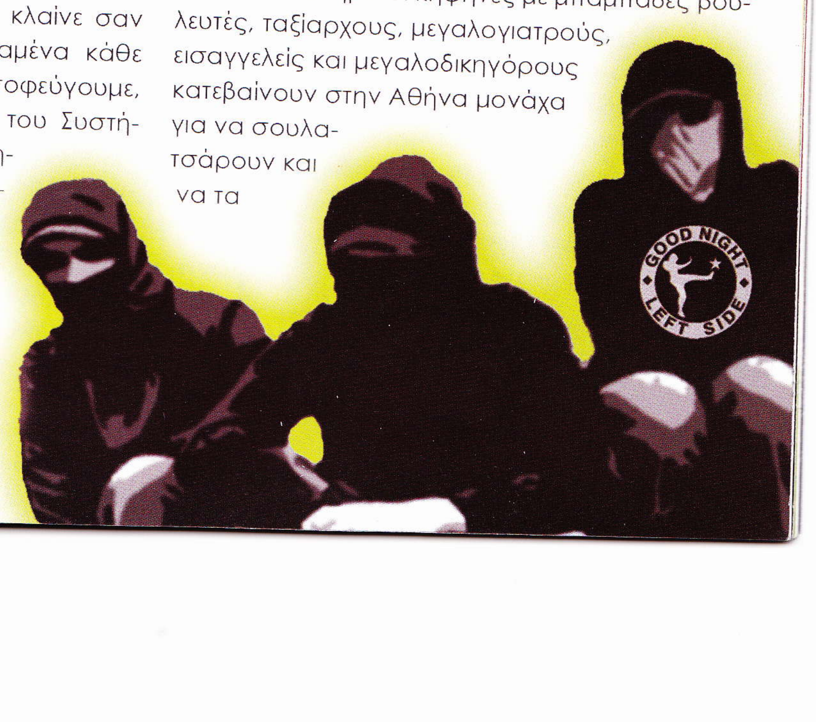

Μέχ
ζητι
τος
στικ
τοπ
μον
σίω
λάχι
χώρ
πόλ
λονί
οικο
μονο
κές,
μεγά
που
πιο
στην
Πρώ
είδου
life s
μεγά
του Α
απόλ
ακού
διαφο
τους
ματο
συγκ
κριμέ
στωτι
φανερ
Σε αυ
σίας
γμένα
μωρέ
καλοκ
τα πο
ματος
τικές
νουμε
ρικη υ
λες υπ
πολυτ
γυαλιο
ρύξεις
δράση
οικολο
διασκέ

Μέχρι τώρα όσοι αναφέρονται σε οικολογικά ζητήματα και στην προστασία του περιβάλλοντος μας παραπέμπουν σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα στην ύπαιθρο, μέσα σε παραδείσια τοπία, σε δάση και ποτάμια. Καλά όλα αυτά, μονάχα που αποτελούν μια τεράστια φαντασίωση. Και αποτελούν φαντασίωση καθώς τουλάχιστον ο μισός πληθυσμός αυτής εδώ της χώρας βρίσκεται στοιβαγμένος στις δύο μεγάλες πόλεις της χώρας, στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη. Δεν μπορεί λοιπόν να υπάρξει σοβαρή οικολογική πρόταση που να αναλώνεται σε μονάχα σε περιηγήσεις, εικονικές και πραγματικές, μακρυά από τον χώρο διαβίωσης της μεγάλης μάζας του Ελληνικού λαού. Εδώ λοιπόν που ξεκινάει το πρόβλημα, εδώ απαιτείται και η πιο ριζοσπαστική λύση. **Οικολογία λοιπόν μέσα στην ίδια την πόλη!**

Πρώτα όμως οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε για τι είδους οικολογία μιλάμε. Την ψευτοοικολογία του life style και της υπόγειας χρηματοδότησης από μεγάλα τραστ συμφερόντων ή **την Οικολογία του Αντισυστήματος**; Εδώ οφείλουμε να είμαστε απόλυτα ξεκάθαροι. Μέχρι τώρα οι φωνές που ακούγονταν από κάθε κατεύθυνση και με δήθεν διαφορετικό ιδεολογικό χρώμα ήταν στη μεγάλη τους πλειοψηφία φωνές του ίδιου του Συστήματος. Στο σημείο αυτό οφείλουμε να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι. Το Σύστημα έχει τρεις πολύ συγκεκριμένους βραχίονες για να επιβάλλει την καθεστωτική του πολιτική. Πρώτος βραχίονας και φανερός είναι το ίδιο το Καρτέλ των κομμάτων. Σε αυτό περιλαμβάνονται όλα τα κόμματα εξουσίας και παραεξουσίας, αυτά που είναι βουτηγμένα στη μίζα και στη σαπίλα και κλαίνε σαν μωρές παρθένες πάνω από τα καμένα κάθε καλοκαίρι. Τα γνωρίζουμε πια, τα αποφεύγουμε, τα πολεμάμε! Δεύτερος βραχίονας του Συστήματος είναι οι περίφημες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις. Εδώ έχουμε να κάνουμε με μια κατεξοχήν προβοκατόρικη υπόθεση, με κρατικές και άλλες υπόγειες χρηματοδοτήσεις, με πολυτελείς διαφημιστικές καμπάνιες, γυαλιστερές εκδόσεις, αθώες διακηρύξεις και καθόλου μα καθόλου δράση. Αυτές στοχεύουν σε μια οικολογία του καναπέ, της φτηνής διασκέδασης ενώ σχεδόν πάντα λειτουργούν σαν παραμάγαζο των καθεστωτικών κομμάτων. Η τρίτη περίπτωση είναι όμως η πιο ενδιαφέρουσα και συνάμα η πιο επικίνδυνη. Πρόκειται για την «οικολογία» των τάχα «εναλλακτικών» της Άκρας Αριστεράς που σκούζει δήθεν όπου σταθεί και όπου βρεθεί ενάντια στο Σύστημα. Από διακηρύξεις κι επαναστατικά μανιφέστα φυσικά καλά πηγαίνουν, στην πράξη όμως αποτελούν την πιο ακραία εκδοχή της ψευτοοικολογίας του life style. Εδώ αξίζει να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι. **Ποιος άραγε δεν αναγνωρίζει πως ο χώρος αυτός κυριαρχεί ιδεολογικά και κοινωνικά στον χώρο των Εξαρχείων; Ποιος αμφιβάλλει πως τα Εξάρχεια με τα περισσότερα μπαρ και καφέ και από το ίδιο το Κολωνάκι, αποτελούν στην πράξη ένα κράτος εν κράτει των «εναλλακτικών»;** Ωραία λοιπόν, τι έχουν άραγε πετύχει; Έχουν καταφέρει να μετατρέψουν τις πλατείες και τους ελεύθερους χώρους της περιοχής στο υπ' αριθμόν ένα κέντρο διακίνησης της πρέζας σ'όλη την Αθήνα. Έχουν επιβάλλει μια life style κουλτούρα υπερκατανάλωσης και δήθεν επαναστατικότητας για δυνατά πορτοφόλια. Έχουν πετύχει η βρώμα να γίνει κανόνας στους δρόμους και στα σοκάκια της περιοχής κι όλο αυτό να θέλουν να μας το παρουσιάσουν ως αισθητική. Έχει άραγε περάσει κανείς έξω από μια κατάληψη για να δει τι ντουμάνι, σαπίλα, αρρώστια και δυσωδία βασιλεύει;

Δεν θα μπορούσε όμως να είναι διαφορετικά καθώς όλοι αυτοί οι «εναλλακτικοί» και ψευτοαυτόνομοι ζουν και τρέφονται κάπου αλλού, πιο βόρεια, μεταξύ Παπάγου και Εκάλης. Όλα αυτά οι επαναστατημένοι κηφήνες με μπαμπάδες βουλευτές, ταξίαρχους, μεγαλογιατρούς, εισαγγελείς και μεγαλοδικηγόρους κατεβαίνουν στην Αθήνα μονάχα για να σουλατσάρουν και να τα

«σπάσουν» εκ του ασφαλούς. Άλλωστε δεν τους ενδιαφέρει η ζωή μέσα στο Κέντρο, ούτε τα παιδιά του κοσμάκη που παίζουν ανάμεσα σε σωριασμένους τοξικομανείς, σπασμένα μπουκάλια, κακοποιημένα ζώα και καμένους κάδους. Αυτοί ζούνε σε περιοχές με μεγάλες πλατείες, ανοιχτούς χώρους, σε πολυτελή σπίτια, με περισσότερο πράσινο και οξυγόνο. Είναι σάρκα από την σάρκα του ίδιου του Συστήματος που δεν έχουν να κάνουν τίποτα άλλο παρά να σπάνε την μονοτονία της υπερκαταναλωτικής ζωής τους. Οι πλουτοκράτες της Εκάλης με τα Αλφάδια είναι το ίδιο το Σύστημα. Γυρίστε τους την πλάτη για να μην πούμε κάτι καλύτερο!

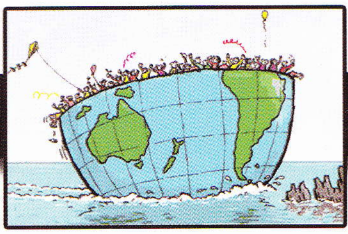
Αντίθετα εμείς ξεκινάμε από εκεί που οι άλλοι αδιαφορούν. Δηλαδή, παίρνουμε την υπόθεση στα χέρια μέσα στις ίδιες τις γειτονιές που ζούμε. Σε περιοχές υποβαθμισμένες, στα Πατήσια, στον Κολωνό, στο Περιστέρι, σε περιοχές δηλαδή που ζει και εργάζεται ο απλός Έλληνας σε συνθήκες τελείως απάνθρωπες. Μέσα σε γκρίζες πολυκατοικίες, χωρίς ελεύθερους χώρους και πράσινο, με πλατείες γεμάτες από εγκληματίες λαθρομετανάστες κι εμπόρους πρέζας. Είναι δική μας στρατηγική να ανακαταλάβουμε τις δικές μας περιοχές και να επαναοικειοποιηθούμε τους ελεύθερους χώρους. Ο οικολογικός ακτιβισμός δεν μπορεί να περιοριστεί σε απλές δημόσιες εμφανίσεις για την ενημέρωση των κατοίκων, όσο χρήσιμες και αν είναι, και σε συμβολικές δενδροφυτεύσεις. Οφείλουμε να βρεθούμε στην πρώτη γραμμή, να κατέβουμε στους δρόμους, αγωνιζόμενοι για περισσότερο πράσινο, για ανοιχτά πάρκα κι ελεύθερους ποδηλατόδρομους, χωρίς μεταλλαγμένα και ουσίες, ενάντια στην υποβάθμιση της ζωής μας, για μια πόλη με ανθρώπινο πρόσωπο και εθνικό χαρακτήρα. Στην βία του ορατού εχθρού να απαντήσουμε την δική μας αληθινή αντίσταση. Να επιδιώξουμε να χτίσουμε ελεύθερες ζώνες μέσα στις γειτονιές. Ζώνες απελευθερωμένες από την πρέζα και τη νάρκωση, την καταναλωτική αρρώστια, την υποβάθμιση από τους τριτοκοσμικούς, τη τρομοκρατία της καθεστωτικής Άκρας Αριστεράς. Ζώνες πραγματικά εναλλακτικής ψυχαγωγίας και ταυτόχρονα κοινωνικής και πολιτικής δράσης ώστε να κάνουμε ορατό σε όλους πως ένα άλλο πρότυπο ζωής γίνεται πραγματικότητα. Πάνω απ' όλα πρέπει να διαμορφώσουμε μια νέα κουλτούρα μέσα σε όλους τους ανυπότακτους νέους που δεν βολεύονται σε αυτό το πλαστικό κόσμο της ψηφιακής πραγματικότητας, του Μεγάλου Αδελφού, της μεταναστευτικής πλημμυρίδας και του πολιτισμού των Mc Donalds. Για να γίνουν όμως αυτά πράξη θα πρέπει να πορευθούμε με ένα μεγάλο Ναι και ένα μεγάλο Όχι. Ναι, πρέπει να είμαστε δεκτικοί σε συμμαχίες με κάθε είδους τοπικές ομάδες κατοίκων με οικολογικό και ευρύτερα κοινωνικό προσανατολισμό. Μάλιστα πρέπει να βρεθούμε οι ίδιοι στην πρωτοπορία των διεκδικήσεών τους καθώς ο δικός τους αγώνας είναι παράλληλα και δικός μας αγώνας. Από την άλλη όμως, οφείλουμε να είμαστε απόλυτα εχθρικοί σε κάθε ψευτοοικολογική κίνηση του Συστήματος, ό,τι χρώμα και όποια διακήρυξη και αν έχει. Απέναντι στα οργανωμένα συμφέροντα του «πράσινου καπιταλισμού», στα οικολογικά κόμματα-απάτη, στις οργανώσεις-σφραγίδες της καθεστωτικής εξουσίας. Δεν χρειάζονται μεγάλα και δύσκαμπτα οργανωτικά σχήματα, ούτε υψηλές κοσμοθεωρητικές αναλύσεις για τους αγώνες που έρχονται. Το Σύστημα είναι ισχυρό αλλά ταυτόχρονα είναι και

δύσκαμπτο. **Ο καλύτερος τρόπος λοιπόν, να το πλήξουμε είναι να δράσουμε αποκεντρωτικά και ανορθόδοξα. Ας γίνει λοιπόν η υπόθεση της Οικολογίας-Αντισύστημα, μια υπόθεση προσωπική και συνάμα συλλογική. Υπόθεση εθνικής αυτονομίας και ακτιβισμού. Να χτίσουμε ομάδες αντίστασης, ελεύθερες συντροφιές νέων, πολλές Πράσινες Πτέρυγες σε κάθε γειτονιά, σε κάθε ελληνική πόλη. Γιατί ο καλύτερος αγώνας είναι αυτός που περνάει μέσα από τα χέρια μας!**

Αλέξανδρος Γκίκας

Το πλοίο των Ηλιθίων

του Theodor Kazcynski

«Τρέμω από το κρύο» είπε ένας ρωμαλέος ναυτικός. *«Αυτό είναι το χειρότερο ταξίδι που έχω βρεθεί. Το κατάστρωμα είναι γλιστερό από τον πάγο. Όταν είμαι στο παρατηρητήριο ο αέρας περνά το πανωφόρι μου σαν μαχαίρι. Κάθε φορά που δένω το πανί της πλώρης, τα δάχτυλά μου πάνε να παγώσουν. Και για όλα αυτά παίρνω μόνο πέντε πενιχρά σελίνια τον μήνα». «Νομίζεις ότι εσύ την έχεις άσχημα;»* είπε μια γυναίκα επιβάτης. *«Εγώ δεν μπορώ να κοιμηθώ το βράδυ από το κρύο. Οι κυρίες σε αυτό το πλοίο δεν παίρνουν όσες κουβέρτες παίρνουν οι άντρες. Αυτό δεν είναι δίκαιο».* Ένας Μεξικάνος ναύτης παρεμβαίνει στην συζήτηση. *«Εγώ παίρνω μόνο τον μισό μισθό από αυτόν που παίρνουν οι Άγγλοι ναύτες. Χρειαζόμαστε αρκετή ποσότητα φαγητού για να είμαστε ζεστοί σ' αυτό το κλίμα και δεν παίρνω το μερίδιό μου. Οι Άγγλοι παίρνουν περισσότερο. Και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι οι αξιωματικοί μου δίνουν διαταγές στα αγγλικά αντί τα ισπανικά». «Εγώ έχω περισσότερους λόγους να διαμαρτύρομαι από οποιονδήποτε άλλο»* είπε ένας Ινδιάνος ναύτης. *«Αν τα χλωμά πρόσωπα δεν μου 'χαν κλέψει την προγονική μου γη, δεν θα ήμουν καν σε αυτό το πλοίο μέσα στα παγόβουνα και τους αρκτικούς ανέμους. Θα ήμουν σε ένα κανό και θα κωπηλατούσα σε μια ωραία γαλήνια λίμνη. Μου αξίζει αποζημίωση. Τουλάχιστον ο καπετάνιος πρέπει να με αφήσει να παίζω ζάρια για να βγάζω μερικά λεφτά». «Δεν είναι μόνο οι άνθρωποι που έχουν κακή μεταχείριση σ' αυτό το πλοίο»* παρενέβη μια φιλόζωη από τους επιβάτες, με φωνή τρεμάμενη από αγανάκτηση *«γιατί την τελευταία εβδομάδα είδα τον δεύτερο αξιωματικό να κλωτσά τον σκύλο του πλοίου δύο φορές».* **Ένας απ'τους επιβάτες ήταν καθηγητής κολεγίου.Σηκώνει τα χέρια και κραυγάζει: *«Ρατσισμός, σεξισμός, ειδισμός, ομοφοβία και εκμετάλλευση της εργατικής τάξης! Είναι διακρίσεις! Πρέπει να έχουμε κοινωνική δικαιοσύνη: ίσους μισθούς για τους Μεξικάνους ναύτες, υψηλότερους μισθούς για όλους τους ναύτες, αποζημίωση για τον Ινδιάνο, ίσο αριθμό κουβερτών για τις κυρίες, εγγυημένο δικαίωμα στο να είναι κανείς πούστης και όχι άλλες κλωτσιές στον σκύλο».*** *«Ναι,ναι»* φωνάζουν οι επιβάτες. *«Ναι,ναι»* φωνάζει και το πλήρωμα. *«Είναι διακρίσεις και πρέπει να απαιτήσουμε τα δικαιώματά μας».* Ο μικρός καμαρώτος καθάρισε το λαιμό του: ***«Χμ... Όλοι έχετε καλούς λόγους για να παραπονιέστε. Αλλά εμένα μου φαίνεται ότι αυτό που πρέπει πραγματικά να κάνουμε είναι να γυρίσουμε αυτό το πλοίο προς τα πίσω και να πάμε νότια. Γιατί, αν συνεχίσουμε να πηγαίνουμε βόρεια, σίγουρα θα ναυαγήσουμε αργά ή γρήγορα και τότε οι μισθοί σας, οι κουβέρτες σας και τα όποια δικαιώματά σας δεν θα σας προσφέρουν τίποτα, γιατί θα έχουμε πνιγεί όλοι».*** Αλλά κανείς δεν του έδωσε σημασία, γιατί ήταν ένας μικρός καμαρώτος. Ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί από την βάση τους στο πρυμναίο κατάστρωμα, έβλεπαν και άκουγαν. Τώρα αυτοί χαμογελούν και κλείνουν το μάτι ο ένας στον άλλο. Με ένα νεύμα του καπετάνιου, ο τρίτος αξιωματικός κατέβηκε από το κατάστρωμα, σουλατσάρισε μέχρι εκεί που είχαν συγκεντρωθεί οι επιβάτες και το πλήρωμα και σπρώχνοντας με τον ώμο του, μπήκε ανάμεσά τους.

Πήρε μια πολύ σοβαρή έκφραση στο πρόσωπό του και μίλησε έτσι: *«Εμείς οι αξιωματικοί πρέπει να παραδεχτούμε ότι κάποια πραγματικά ασυγχώρητα πράγματα συμβαίνουν σε αυτό το πλοίο. Εμείς είμαστε άντρες με καλή θέληση και θέλουμε να είμαστε σωστοί μαζί σας. Αλλά όμως ο καπετάνιος είναι σχετικά συντηρητικός και επιβάλει τους δικούς του κανόνες. Μάλλον χρειάζεται ένα μικρό σκούντημα για να κάνει οποιαδήποτε απτή αλλαγή. Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι αν διαμαρτύρεστε έντονα - αλλά πάντα ειρηνικά και χωρίς να παραβιάζετε τους κανόνες του πλοίου - θα ταρακουνήσετε τον καπετάνιο που αδρανεί και θα τον αναγκάσετε να καταπιαστεί με τα προβλήματα για τα οποία τόσο δίκαια διαμαρτύρεστε».* Αφού είπε αυτά ο τρίτος αξιωματικός, γύρισε πίσω στο πρυμναίο κατάστρωμα. Καθώς πήγαινε, το πλήρωμα και οι επιβάτες του φώναζαν: *«Μετριοπαθή! Ρεφορμιστή! Ψευτο-προοδευτικέ! Τσιράκι του καπετάνιου!»* Όμως, παρ' όλα αυτά, έκαναν όπως αυτός τους είπε. Μαζεύτηκαν μπροστά από το πρυμναίο κατάστρωμα, φωνάζοντας βρισιές προς τους αξιωματικούς και ζητώντας τα δικαιώματά τους. *«Θέλω υψηλότερο μισθό και καλύτερες συνθήκες εργασίας»*, φώναξε ο ρωμαλέος θαλασσοπόρος. *«Ίσες κουβέρτες για τις γυναίκες»*, φώναξε η γυναίκα επιβάτης. *«Θέλω να λαμβάνω τις διαταγές μου στα ισπανικά»*, κραύγασε ο Μεξικάνος ναύτης. *«Θέλω το δικαίωμα να παίζω ζάρια»*, φώναξε ο Ινδιάνος ναύτης. **«Δεν θέλω να με λένε πούστη»**, φώναξε ο λοστρόμος. *«Όχι άλλες κλωτσιές στο σκύλο»*, φώναξε η φιλόζωη. *«Επανάσταση τώρα»*, φώναξε ο καθηγητής. Ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί μαζεύονται και συσκέπτονται για μερικά λεπτά, κλείνοντας το μάτι ο ένας στον άλλο, γνέφοντας καταφατικά και γελώντας. Ο καπετάνιος στάθηκε μπροστά το πρυμναίο κατάστρωμα και με μια σπουδαία προσποίηση καλοσύνης, ανακοίνωσε ότι:

...Ο μισθός του ρωμαλέου ναυτικού θα ανέβει στα έξι σελίνια το μήνα. / ...Ο μισθός του Μεξικάνου ναύτη θα ανέλθει στα δύο τρίτα του μισθού των Άγγλων και η διαταγή για δέσιμο του πανιού της πλώρης θα δίνεται στα ισπανικά. / ...Οι γυναίκες επιβάτες θα πάρουν άλλη μία κουβέρτα. / ...Ο Ινδιάνος ναύτης θα έχει το δικαίωμα να στήνει ένα παιχνίδι ζάρια τα σαββατόβραδα. /...Ο λοστρόμος δεν θα αποκαλείται πούστης. /...Και το σκυλί δεν θα τρώει κλωτσιές, εκτός αν κάνει κάποια αταξία, όπως να κλέψει φαγητό από το μαγειρείο.

Οι επιβάτες και το πλήρωμα γιόρτασαν αυτές τις παραχωρήσεις σαν μεγάλη νίκη, αλλά το επόμενο πρωί αισθάνονταν πάλι δυσαρεστημένοι. *«Έξι σελίνια το μήνα είναι πενταροδεκάρες και ακόμα παγώνουν τα δάκτυλά μου, όταν δένω το πανί της πλώρης»* γκρίνιαξε ο ρωμαλέος ναυτικός. *«Ακόμα δεν παίρνω τον ίδιο μισθό με τους άγγλους ή αρκετά τρόφιμα γι' αυτό το κλίμα»* είπε ο Μεξικάνος ναύτης. *«Εμείς οι γυναίκες δεν έχουμε ακόμα αρκετές κουβέρτες για να μας κρατούν ζεστές»* είπε η γυναίκα επιβάτης. Οι υπόλοιποι εξέφρασαν ανάλογα παράπονα και ο καθηγητής τους παρότρυνε. Όταν τελείωσαν, ο μικρός καμαρώτος μίλησε αυτή τη φορά αρκετά δυνατά, ώστε οι υπόλοιποι να μην μπορούν εύκολα να τον αγνοήσουν: ***«Είναι πραγματικά τρομερό που το σκυλί τρώει κλωτσιές επειδή κλέβει ένα κομμάτι ψωμί από το μαγειρείο και ότι οι γυναίκες δεν έχουν ίσο αριθμό κουβερτών και ότι παγώνουν τα δάχτυλα του ναύτη... αλλά κοιτάτε πόσο χοντρά έχουν γίνει τα παγόβουνα και πόσο ο άνεμος φυσάει όλο και πιο άγρια. Πρέπει να γυρίσουμε το πλοίο προς το νότο, γιατί αν συνεχίσουμε να πηγαίνουμε βόρεια θα ναυαγήσουμε και θα πνιγούμε».*** *«Ω, ναι»* είπε ο λοστρόμος. *«Είναι τόσο απαίσιο να συνεχίζουμε να πηγαίνουμε βόρεια, αλλά γιατί πρέπει εγώ να αποκαλούμαι πούστης; Δεν είμαι εγώ καλός όπως οι άλλοι;»*

«Το να πλέουμε βόρεια είναι τρομερό» είπε η γυναίκα επιβάτης. *«Αλλά δεν βλέπεις; Γι' αυτό ακριβώς οι γυναίκες χρειάζονται περισσότερες κουβέρτες για να μένουν ζεστές. Απαιτώ ίσες κουβέρτες για τις γυναίκες τώρα».*

«Είναι αλήθεια» είπε ο καθηγητής, *«ότι το να πλέουμε προς τα βόρεια επιφέρει μεγάλες κακουχίες σε όλους μας. Αλλά το να αλλάξουμε πορεία προς το νότο είναι ουτοπικό. Δεν μπορείς να γυρίσεις πίσω το ρολόι. Πρέπει να βρούμε έναν ώριμο τρόπο να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση».*

«Κοιτάχτε» είπε ο μικρός καμαρώτος. ***«Αν αφήσουμε αυτούς τους τέσσερις παράφρονες στο κατάστρωμα της πρύμνης να έχουν τη δική τους πορεία, θα πνιγούμε όλοι. Αν καταφέρουμε κάποια στιγμή να απομακρύνουμε το πλοίο από τον κίνδυνο, τότε μπορούμε να ανησυχούμε για τις εργατικές συνθήκες, τις κουβέρτες για τις γυναίκες και τα όποια δικαιώματα.*** *Αλλά, πρώτα, πρέπει να στρέψουμε προς τα πίσω το σκάφος. Αν κάποιοι από εμάς*

μαζευτούν, φτιάξουν ένα σχέδιο και δείξουν λίγο θάρρος, μπορούμε να σώσουμε τους εαυτούς μας. Δεν χρειάζονται πολλοί από εμάς. Έξι με οχτώ φτάνουν. Μπορούμε να καταλάβουμε την πρύμνη, να πετάξουμε αυτούς τους τρελούς έξω από το πλοίο και να πάμε προς το νότο».

Ο καθηγητής σήκωσε τη μύτη του και είπε αυστηρά: *«Δεν πιστεύω στην βία. Είναι ανήθικο». «Είναι πάντα αήθης η χρήση βίας»* είπε ο λοστρόμος. *«Με τρομάζει η βία»* είπε η γυναίκα επιβάτης.

Ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί έβλεπαν και άκουγαν όλη αυτή την ώρα. Με ένα σήμα του καπετάνιου, ο τρίτος αξιωματικός κατέβηκε κάτω, στο κυρίως κατάστρωμα. Μπήκε ανάμεσα στους επιβάτες και το πλήρωμα, λέγοντάς τους ότι ακόμα υπάρχουν πολλά προβλήματα στο πλοίο. *«Έχουμε κάνει μεγάλη πρόοδο»* είπε. *«Αλλά πολλά απομένουν ακόμα για να γίνουν. Οι συνθήκες εργασίας για το ναύτη είναι ακόμα σκληρές, ο Μεξικάνος δεν παίρνει ακόμα τα ίδια λεφτά με τον Άγγλο, οι γυναίκες δεν έχουν ακόμα τις ίδιες κουβέρτες με τους άντρες, το παιχνίδι με ζάρια του Ινδιάνου τα σαββατόβραδα είναι πενιχρή αποζημίωση για την χαμένη γη του, είναι άδικο για τον λοστρόμο να τον λένε πούστη και ο σκύλος ακόμα να τρώει κλωτσιές πότε-πότε. Νομίζω ότι ο καπετάνιος χρειάζεται ακόμα ένα σκούντημα. Θα βοηθούσε, αν όλοι εσείς πραγματοποιούσατε ακόμα μια διαμαρτυρία, εφόσον αυτή παραμένει μη βίαιη».* Καθώς ο τρίτος αξιωματικός πήγαινε πίσω στην πρύμνη, οι επιβάτες και το πλήρωμα του πλοίου τον έβριζαν, αλλά μολαταύτα έκαναν αυτό που τους είπε και μαζεύτηκαν μπροστά στο πρυμναίο κατάστρωμα για ακόμα μια διαμαρτυρία. Φώναζαν με στόμφο και ενθουσιασμό, κραδαίνοντας τη γροθιά τους και πέταξαν ένα κλούβιο αυγό στον καπετάνιο (ο οποίος το απέφυγε με έναν επιδέξιο ελιγμό).

Αφού ακούσανε τα παράπονά τους, ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί μαζεύτηκαν για μια κουβέντα, κατά την οποία έκλειναν το μάτι ο ένας στον άλλο και γελούσαν πονηρά. Μετά, ο καπετάνιος στάθηκε μπροστά στο πρυμναίο κατάστρωμα και ανακοίνωσε ότι:

...Ο ρωμαλέος ναυτικός θα πάρει γάντια για να κρατά τα δάκτυλά του ζεστά. / ...Ο Μεξικάνος ναύτης θα παίρνει μισθό ίσο με τα τρία τέταρτα του Άγγλου. / ...Οι γυναίκες θα πάρουν ακόμα μία κουβέρτα. / ...Ο Ινδιάνος ναύτης θα μπορεί να στήνει το παιχνίδι του και Σάββατο και Κυριακή βράδυ. / ...Και κανείς δεν θα κλωτσά το σκύλο, χωρίς ειδική εντολή από τον καπετάνιο.

Οι επιβάτες και το πλήρωμα έμειναν εκστασιασμένοι από αυτήν την μεγάλη επαναστατική νίκη, αλλά το επόμενο πρωί πάλι αισθάνονταν δυσαρεστημένοι και άρχισαν να γκρινιάζουν για τις ίδιες κακουχίες.

Ο μικρός καμαρώτος αυτή τη φορά άρχισε να οργίζεται: ***«Βρε ηλίθιοι...»*** φώναξε. ***«Δεν βλέπετε τι κάνουν ο καπετάνιος και οι αξιωματικοί; Σας κρατούν απασχολημένους με τα ασήμαντα παράπονά σας για κουβέρτες, μισθούς και κλωτσιές στο σκύλο, ώστε να μη σκέφτεστε τι πραγματικά πάει στραβά σε αυτό το πλοίο. Το ότι δηλαδή πάει όλο και περισσότερο προς τα βόρεια και όλοι θα πνιγούμε. Αν κάποιοι από εσάς έρθετε στα συγκαλά σας, μαζευτούμε και καταλάβουμε το πρυμναίο κατάστρωμα, θα μπορούσαμε να στρέψουμε αυτό το πλοίο και να σώσουμε τις ζωές μας. Αλλά το μόνο που κάνετε είναι να κλαψουρίζετε για τόσο μικρά θέματα, όπως οι συνθήκες εργασίας, παιχνίδια με ζάρια και τα δικαιώματα».***

Οι επιβάτες και το πλήρωμα εξαγριώθηκαν.*«Μικρέ!»* φώναξε ο Μεξικάνος. *«Θεωρείς λογικό το να παίρνω μόνο τα τρία τέταρτα του μισθού του άγγλου; Είναι αυτό μικρό πράγμα;» «Πώς μπορείς να λες το παράπονό μου ασήμαντο !»* φώναξε ο λοστρόμος. *«Δεν ξέρεις πόσο υποτιμητικό είναι να σε φωνάζουν πούστη;» «Το να κλωτσάς έναν σκύλο ,δεν είναι μικρό θέμα»* φώναξε η φιλόζωη. *«Είναι άκαρδο, αισχρό και κτηνώδες».*

«Εντάξει τότε...» απάντησε ο μικρός καμαρώτος. ***«Τα θέματα αυτά δεν είναι μικρά και ασήμαντα. Αλλά σε σχέση με το πραγματικό πρόβλημα, σε σχέση με το ότι το πλοίο πηγαίνει ακόμα βόρεια, τα παράπονά σας είναι μικρά και επουσιώδη. Γιατί, αν δεν γυρίσουμε αυτό το πλοίο σύντομα, θα πνιγούμε όλοι».***

«Φασίστα» είπε ο καθηγητής. ***«Αντεπαναστάτη»*** είπε η γυναίκα επιβάτης. **Κι όλοι οι επιβάτες και το πλήρωμα μπαίνουν στην κουβέντα ο ένας μετά τον άλλο, αποκαλώντας τον μικρό καμαρώτο φασίστα και αντεπαναστάτη. Τον έσπρωξαν μακριά και συνέχισαν να γκρινιάζουν για μισθούς, κουβέρτες και δικαιώματα.**

Το πλοίο συνέχισε να πλέει βόρεια και μετά από λίγο συνετρίβη ανάμεσα σε δύο παγόβουνα και πνίγηκαν όλοι.

Υπό εξαφάνιση...

του Αρτέμη Μακρή

Πριν 2.300 χρόνια ο Αριστοτέλης έγραφε το «Περί ζώων ιστορίαι» στο οποίο περιέγραφε με λεπτομέρειες τα σπάνια είδη ζώων που ζούσαν στην Ελλάδα. Σήμερα γνωρίζουμε πως μέχρι το 2020 θα έχουν εξαφανιστεί περίπου 10.000.000 είδη ζώων και φυτών σε όλο τον πλανήτη.
Η Ελλάδα κατέχει την θέση της πρώτης σε βιοποικιλότητα χώρας στην Ευρώπη. Με πολλά σπάνια είδη να ζουν στις θάλασσες, τα ποτάμια και τα δάση της πατρίδας μας, είναι χρέος μας να λάβουμε τα αναγκαία μέτρα για την προστασία τους και την διαφύλαξη τους. Κάποτε ίσως να έμοιαζε με απίθανο σενάριο σήμερα όμως είναι η πραγματικότητα.

Στη λίστα που θα ακολουθήσει παραθέτονται **μερικά** από τα είδη του ζωικού βασιλείου που παρουσιάζουν τον μεγαλύτερο κίνδυνο εξαφάνισης στη χώρα μας. Το **τσακάλι** (Canis aureus) είναι ένα σπάνιο θηλαστικό που μέχρι το πρόσφατο παρελθόν ζούσε σε ελάχιστες περιοχές των Βαλκανίων και ίσως σήμερα να κατοικεί μόνο στην Ελλάδα από όλες τις χώρες της Ευρώπης.
Μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του '70 το κυνήγι του τσακαλιού αποτελούσε μία από τις σημαντικότερες κι επικερδείς δραστηριότητες των κυνηγών και υπολογίζεται ότι μέσα σε διάστημα 6 μόλις ετών (από το 1974 ως το 1980) θανατώθηκαν κατά προσέγγιση 7.000 θηράματα.
Το κυνήγι του τσακαλιού όχι μόνο δεν τέθηκε εκτός νόμου, αλλά τα δασαρχεία της εποχής εκείνης αποφάσισαν να επικηρύξουν το συγκεκριμένο θηλαστικό, υποσχόμενα μάλιστα μεγάλες χρηματικές αμοιβές στους «κατόχους» του νεκρού θηράματος.

Σήμερα ο πληθυσμός του τσακαλιού απειλείται με άμεση εξαφάνιση, αφού πέρα από το κυνήγι του ίδιου του ζώου, οι απαραίτητοι βιότοποι για την επιβίωση του έχουν σχεδόν καταστραφεί ολοκληρωτικά είτε από φυσικά αίτια είτε από την παρέμβαση του ανθρώπου (επέκταση αστικών περιοχών, τσιμεντοποίηση κλπ).
Το **δελφίνι** είναι ένα θηλαστικό που παρουσιάζει μεγάλη βιολογική ποικιλότητα και υπολογίζεται ότι στις θάλασσές μας κατοικούν εννέα από τα τριανταδύο είδη που παρατηρούνται παγκοσμίως.
Αν και οι φυσικοί του εχθροί είναι ελάχιστοι το δελφίνι απειλείται κι αυτό με εξαφάνιση. Οι δραστηριότητες του ανθρώπου έχουν θέσει σε άμεσο κίνδυνο την επιβίωση του ενώ παράλληλα τα όσα μέτρα έχουν θεσπιστεί για την προστασία του δεν παρέχουν καμία εγγύηση για το μέλλον αφού οι αρνητικές επιπτώσεις του τρόπου διαχείρισης του φυσικού μας πλούτου συνεχίζουν να υφίστανται με αμείωτο ρυθμό.
Μερικοί απ' τους παράγοντες που επηρεάζουν άμεσα την επιβίωση του δελφινιού στην Ελλάδα είναι η θαλάσσια ρύπανση, η αλίευση κι η υπεραλίευση, η αντικατάσταση του κυνηγιού των φαλαινών με αυτό των δελφινιών λόγω του παράνομου χαρακτήρα του πρώτου κλπ. Να σημειωθεί ότι αν και το κρέας του δελφινιού δεν συνηθίζεται να τρώγεται, το κυνήγι και η εκμετάλλευση του έχουν λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις στη χώρα μας.
Η **θαλάσσια χελώνα καρέτα** (Caretta caretta) είναι από τα ομορφότερα και μοναδικότερα πλάσματα που έχουν να επιδείξουν οι ελληνικές θάλασσες μιας και είναι το μοναδικό είδος θαλάσσιας χελώνας που αναπαράγεται στην Ελλάδα. Η απαξίωση των βιοτόπων, η ανεξέλεγκτη μόλυνση των ακτών, η ογκώδης τουριστική δραστηριότητα που περιορίζει τις διαθέσιμες παραλίες ωοτοκίας των χελωνών, η τυχαία αλίευση τους όπως και άλλοι παράγοντες έχουν φέρει το μοναδικό αυτό πλάσμα προ της οριστικής του εξαφάνισης. Έχει υπολογιστεί ότι ανάμεσα σε 1000 νεοσσούς επιζεί μόνο ένας, είτε από τα αίτια που προαναφέραμε είτε από τους

φυσικούς εχθρούς που αντιμετωπίζουν στην στεριά και την θάλασσα.

Η **καφέ αρκούδα** (Ursus arctos) είναι το μεγαλύτερο χερσαίο θηλαστικό της Ευρώπης. Ο πληθυσμός της αρκούδας έχει σταδιακά μειωθεί σε ανησυχητικά επίπεδα και το κυνήγι τους έχει απαγορευτεί από το 1969. Παρ' όλα αυτά έχει υπολογιστεί ότι κάθε χρόνο θανατώνονται 15-20 αρκούδες είτε από κυνηγούς είτε από ασυνείδητους. Παράλληλα η αρκούδα έχει να αντιμετωπίσει και την συρρίκνωση του φυσικού της περιβάλλοντος αφού τα αμέτρητα δάση και οι βιότοποι του παρελθόντος έχουν σήμερα κυριολεκτικά κατακερματιστεί από τον άνθρωπο. Αξίζει να σημειωθεί ότι ενώ η αρκούδα συναντιόταν σε ολόκληρη την ηπειρωτική Ελλάδα, σήμερα εντοπίζεται μόνο στα εναπομείναντα δάση της Βόρειας Ελλάδας και σε μερικά όρη της Πίνδου και της Ροδόπης. Η αρκούδα παρουσιάζει έναν εξαιρετικό βιολογικό μηχανισμό του οποίου οι λειτουργίες εκτελούνται **μόνο** μέσα στο φυσικό της περιβάλλον. Υπολογίζεται ότι ο πληθυσμός της καφέ αρκούδας στην Ελλάδα ανέρχεται σε μόλις 180, από τις οποίες η μοναδική αρκούδα που κατοικούσε στον Όλυμπο βρέθηκε νεκρή πέρυσι το καλοκαίρι. Ενημερωτικά, η ελληνική νομοθεσία περιέχει ένα και μοναδικό συγκεκριμένο άρθρο που απαγορεύει τη θανάτωση, αιχμαλωσία ή οποιουδήποτε είδους δημόσιας προβολής του θηλαστικού, όπως συνηθίζονταν να γίνεται κατά το παρελθόν.

Φυσικά η λίστα των υπό εξαφάνιση ειδών στην Ελλάδα είναι πολύ μεγαλύτερη αλλά για λόγους συντομίας θα αναγκαστούμε να αρκεστούμε σε αυτές. Τελειώνοντας θα θέλαμε να εκφράσουμε ότι τα όσα παρατέθηκαν παραπάνω θα αφήσουν αδιάφορους εκείνους που βλέπουν τα πάντα γύρω τους σαν μια ευκαιρία να πλουτίσουν με οποιοδήποτε τίμημα ή έστω θα αποτελέσουν για μερικούς γενικές πληροφορίες χωρίς ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Δεν μπορούμε όμως να παραλείψουμε το γεγονός ότι κανένας από εμάς δεν έχει το δικαίωμα να θέτει σε κίνδυνο την ύπαρξη οποιουδήποτε συζωντανού μας, ιδιαίτερα με τον τρόπο που γίνεται σήμερα. Άλλωστε είμαστε της γνώμης ότι η διατάραξη της ισορροπίας στη Φύση θα υπερνικήσει την ματαιοδοξία του ανθρώπου να αποκτήσει τον απόλυτο έλεγχο πάνω της, συρρικνώνοντας ή εξαφανίζοντας τον φυσικό κόσμο, γιατί αυτό τελικά θα επιφέρει δικαίως και την οριστική καταδίκη του.

Dies natalis

21η Δεκεμβρίου. Η μεγαλύτερη νύχτα του χρόνου. Μια Νέα ροδοδάκτυλη Αυγή θα ανατείλλει. Η αθάνατη γιορτή των Γενεθλίων του Ανίκητου Ήλιου.

Οι γιορτινές ημέρες για τον Χριστιανισμό, συνάμα και για την Λευκή Φυλή, είναι ημέρες χαράς, αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπο, όμως σηματοδοτούν και τον απολογισμό έργων, του έτους που φεύγει και ορισμός στόχων για μια καινούργια αρχή. Σε μια κοινωνία παρηκμασμένη, βυθισμένη σε μια αδηφάγα υπερκαταναλωτική μανία, που η άκρατη κερδοσκοπία, ο ατομικισμός και η ωφελιμιστική ευδαιμονία αποτελούν στοιχεία του κυρίαρχου αστικού πολιτισμού, οι γιορτές αυτές κρατούν άσβεστη την φλόγα μιας ανώτερης, εσωτερικής χαράς και ευεξίας, την πίστη στο αιώνιο μυστικό της Ζωής. Πάρα τις προσπάθειες αιώνων, να εξαλειφθεί η Πίστη στην αρχέγονη λατρεία της Φύσης, είχε σαν αποτέλεσμα να διατηρηθεί αναλλοίωτο το πνεύμα της ίδιας της Φυλετικής Ψυχής.

"Η αρχαία ψυχή ζει μέσα μας αθέλητα κρυμμένη
Ο Μέγας Παν δεν πέθανεν,όχι ο Παν δεν πεθαίνει!"

Solis Invicti

Με τα μοναδικά αυτά λόγια του ποιητή, εμείς οι τελευταίοι πιστοί, μιας λάμψης που ποτέ δεν έσβησε, φορείς μιας μυστικής κοινωνίας Αρίστων, ιεροφάντες στο Άδυτο της Ιερής Παράδοσης, βαδίζουμε... Βαδίζουμε μέσα στη νύχτα που κάποιοι επέβαλλαν. Σαν τύμπανα πολέμου πάλλονται οι καρδιές μας, με τον Ήλιο κρυμμένο μέσα τους. Ιππότες του αστραφτερού σκότους συνεχίζουμε μέσα στην θύελλα,σε πείσμα των καιρών, για το αέναο γύρισμα του κύκλου. Προχωράμε μπροστά, αιμάτινο ποτάμι στην Μητέρα Γη, σπόρος για την παντοτινή αναγέννηση της Φύσης, με το αείρευστο, το άφθαρτο πυρ του Ήλιου κάθαρση στις ψυχές μας, αφουγκραζόμαστε το ψιθύρισμα των δέντρων που με την κορυφή τους δείχνουν το διαδρομή του ταξιδιού για την Υπερβορέα. Λίγοι έναντι πολλών, επιλέγοντας την ζωή του λύκου αντί του προβάτου, ενάντιοι σε ένα κόσμο που προσκύναει τον Μολώχ, στρέφουμε το βλέμμα μας ψηλά... προς τον Δημιουργό της Αρμονίας, της Ομορφιάς νιώθοντας μέσα μας δυνατά όσο ποτέ τον ποιήτη

¨Η γη μας γη άφθαρτων
αερικών και ειδώλων,
Πασίχαρος και υπέρτατος
θεός μας ειν'ο Απόλλων¨

Γιώργος Κέρτης

ειδήσεις
από την Ελλάδα και τον Κόσμο

Τα θηλυκά κυριαρχούν στα ποτάμια της Αυστρίας

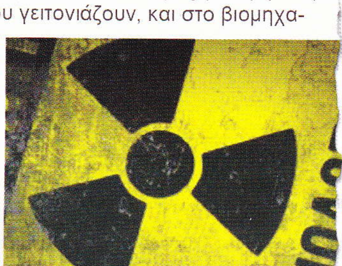
Τα 2/3 των ψαριών που κολυμπούν στα ποτάμια της Αυστρίας είναι θηλυκού γένους. Το φαινόμενο αυτό έχει παρατηρηθεί και στις γειτονικές χώρες, όπως η Γερμανία. Ευθύνη φέρει η μόλυνση των ποταμών με χημικές ουσίες, οι οποίες δεν φιλτράρονται από τις εγκαταστάσεις βιολογικού καθαρισμού, και είναι ενδοκρινικοί διαταράκτες, εξωγενείς δηλαδή ουσίες που επηρεάζουν το ενδοκρινικό σύστημα και διαταράσουν τη φυσιολογική λειτουργία των ορμονών του οργανισμού. Τέτοιες ουσίες βρίσκονται στη φύση (πχ στη σόγια) αλλά και σε τεχνητές ενώσεις. Οι τελευταίες είναι και οι πιο επικίνδυνες και βρίσκονται σε προϊόντα καθημερινής χρήσης, όπως λόγου χάρη στα φυτοφάρμακα, στις συσκευασίες τροφίμων, στα συντηρητικά των κρεμών προσώπου, στα αντιβιοτικά, στα UV-φίλτρα των αντιηλιακών κρεμών. Στην περίπτωση των ψαριών φαίνεται ότι οι ουσίες αυτές επιδρούν στα επίπεδα των οιστρογόνων τους, αυξανοντάς τα. Δεν έχουν γίνει μελέτες για την επίδραση των ουσιών αυτών στον άνθρωπο, μετά την κατανάλωση των ψαριών. Το μόνο σίγουρο είναι οι συγκεντρώσεις των ουσιών αυτών αυξάνονται κατακόρυφα στους οργανισμούς που βρίσκονται ψηλά στην τροφική αλυσίδα. Έρευνες έχουν δείξει ότι υψηλές συγκεντρώσεις θηλυκών ορμόνων στο ανθρώπινο σώμα θα μπορούσαν να επιδράσουν στη γονιμότητα των αντρών – και πιο συγκεκριμένα συντελούν στη γρηγοροτερη γήρανση των σπερματοζωαρίων.

...περιοχη όπου επιτρέπονται μονάδες υψηλης ...ης, γ...νος που θα αποτελέσει μόνιμη αιτία υποβάθμισης της περιοχής.

Τοξική βόμβα η χωματερή Σχιστού

Μπορεί να έκλεισε πριν από πέντε χρόνια και τα έργα αποκατάστασης της να είναι σε εξέλιξη, ωστόσο η χωματερή του Σχιστού, θεωρείται ακόμα μία από τις πιο επικίνδυνες της Ελλάδας. Η χωματερή "κρύβει" μέσα της 10 εκατομμύρια τόνους φωσφόγυψου, ο οποίος είναι ορυκτό ραδιενεργό υλικό, σε μορφή σκόνης. Επί 20 χρόνια, το εργοστάσιο Φωσφορικών Λιπασμάτων της Δραπετσώνας έριχνε τα ραδιενεργά απόβλητα του, στην ανοιχτή χωματερή του Σχιστού, στο όρος Αιγάλεω, με αποτέλεσμα να ρυπαίνει άμεσα τον υδροφόρο ορίζοντα, ενώ ο αέρας μετέφερε τη ραδιενεργή σκόνη στις κατοικημένες περιοχές που γειτονιάζουν, και στο βιομηχανικό Πάρκο Σχιστού. Σε δειγματοληπτικούς ελέγχους που διενήργησε η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας προέκυψαν συγκεντρώσεις ραδιενεργού ραδίου μέχρι και 1,180 μπεκερέλ το κιλό, με όριο ασφαλείας τα 100. Μέχρι σήμερα, έχουν καλυφθεί τα 60 από τα 120 "ραδιενεργά" στρέμματα, με ειδικές μεμβράνες. Όμως το έργο καθυστερεί, λόγω χαμηλής χρηματοδότησης. Στόχος της αποκατάστασης, είναι η δημιουργία ενός φωτοβολταϊκού πάρκου για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

Η οικονομική κρίση και τα κατοικίδια

Το τελευταίο διάστημα έχει σημειωθεί ραγδαία αύξηση στον αριθμό ιδιοκτητών οι οποίοι δεν μπορούν πλέον να συντηρούν τα κατοικίδια ζώα τους λόγω της οικονομικής κρίσης, όπως αναφέρουν διάφορες φιλοζωικές οργανώσεις στην Αγγλία. Τα οικονομικά προβλήματα που έχει επιφέρει αυτή η διαβόητη παγκόσμια οικονομική κρίση αυξάνουν συνεχώς το κόστος της συντήρησης των κατοικίδιων ζώων και αναγκάζουν πολλούς ανθρώπους να εγκαταλείπουν τα ζώα τους.

Οπως διαβάσαμε: ο βοηθός διευθυντή της οργάνωσης «Dogs Trust», Τζον Κούλεν, εξήγησε πόσο δύσκολη είναι η κατάσταση: "Τον Ιανουάριο είχαμε περίπου 100 άτομα που ήθελαν να απαλλαγούν από το σκύλο τους. Αυτή τη στιγμή, ο αριθμός τους πλέον είναι 700, κάτι που αποδίδεται στην τρέχουσα οικονομική κρίση."

Είναι γεγονός πως τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Ευρωπαίοι αλλά και ολόκληρος ο κόσμος δεν αφήνουν περιθώρια για περιττά έξοδα. Ομως το ότι η πρώτη περικοπή που σκέφτεται κάποιος να κάνει είναι τα έξοδα για τη συντήρηση του σκύλου του ή της γάτας του φαντάζει μάλλον παράξενο...

Αν και όπως φαίνεται οι προτεραιότητες στις ζωές των ανθρώπων έχουν αλλάξει σημαντικά.

Στήριξη σε ΗΠΑ και Ισραήλ από την antifa

Εν μέσω των βομβαρδισμών στην Παλαιστίνη προκλητική συγκέντ...

Χειμ...

Η χαρ... δήποτε... εβραίω... 73χρον... έτος π... νόητος... αμφισβ...

Δ...

Η έξα... δολοφ... τηρείτα... κτηνοτρ... συχνά ... προστα... καλλιέρ... όρνεα ... έτους, ... (87) πο... και πα... ριασμέν... ρα ο α... τουλάχι... σιος! Σ... Μουσεί... ρίας το... Κρήτης, ... παρέδω... σοφύλα... λακες σ... νησιού ... είδη. Ο... συνολικ... αυτούς ... δολώμα... πυροβο... Η έξαρσ... των τρα... στα όρ... Ρεθύμνο... λορείτη, ... στο όρο... Αρχικά, ... τον Αύγ... κυνηγετικ...

Η σκωτσέ... ρίπου 20 ... απορριμάτ... μην «παρ... κλώνονται... δωθούν στ... ποσοστών... εκταφή σ... ποσοστά ... που προο... αυτής της... οικιακών ...

Η χαρακτηριζόμενη ως "άρνηση του ολοκαυτώματος" (δηλαδή οποιαδήποτε αμφισβήτηση ακόμη και του αριθμού των 6.000.000 νεκρών εβραίων) είναι έγκλημα στη Γερμανία, με ποινή φυλάκισης ως πέντε έτη. Ο 73χρονος Mahler είναι "υπότροπος παραβάτης" και καταδικάστηκε σε ένα έτος περισσότερο από τη μέγιστη συνιστώμενη πρόταση ως "αμετανόητος", λόγω του ότι συνέχισε να υποστηρίζει και στο δικαστήριο τις αμφισβητήσεις του. **Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ.**

Δολοφονούν τα όρνεα στην Κρήτη

Η έξαρση του φαινομένου της δολοφονικής φόλας που παρατηρείται στην Κρήτη με δράστες κτηνοτρόφους και αγρότες, που συχνά παίρνουν και τα όπλα για να προστατεύσουν τα κοπάδια ή τις καλλιέργειές τους, έχει αφανίσει τα όρνεα του νησιού. Απ'την αρχή του έτους, ογδόντα επτά (87) πουλιά έχουν βρεθεί και παραδοθεί δηλητηριασμένα, αλλά σίγουρα ο αριθμός τους είναι τουλάχιστον τετραπλάσιος! Σύμφωνα με το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, τα πουλιά που παρέδωσαν ιδιώτες, δασοφύλακες και θηροφύλακες σε κέντρα περίθαλψης του νησιού ανήκαν σε 22 διαφορετικά είδη. Ομως, τα περισσότερα (30 συνολικά) ήταν γύπες και οι 18 από αυτούς είχαν φάει δηλητηριασμένα δολώματα, ενώ οι υπόλοιποι είχαν πυροβοληθεί από κυνηγετικά όπλα! Η έξαρση των δηλητηριάσεων και των τραυματισμών παρατηρήθηκε στα όρια των νομών Χανίων - Ρεθύμνου, στο νοτιοανατολικό Ψηλορείτη, στα βόρεια Αστερούσια και στο όρος Θρυπτή, στην Ιεράπετρα. Αρχικά, τα κρούσματα πλήθυναν τον Αύγουστο, κατά την έναρξη της κυνηγετικής περιόδου, όταν οι κτηνοτρόφοι έβαζαν φόλες για να αποθαρρύνουν τους κυνηγούς να πηγαίνουν με τα σκυλιά τους κοντά στις κτηνοτροφικές μονάδες. Συνεχίστηκαν, όμως, τον Οκτώβριο και το Νοέμβριο (εποχή που γεννούν τα αιγοπρόβατα) με στόχο τα κοράκια, που έχουν αυξηθεί ραγδαία επειδή

βρίσκουν εύκολα τροφή και αγαπημένη τους λεία είναι τα νεογέννητα κατσίκια και αρνιά!

Το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας καλεί τους κατοίκους των αγροτικών περιοχών να σταματήσουν τη χρήση δηλητηρίων και επισημαίνει στην εφημερίδα «Χανιώτικα Νέα» ότι η χρήση τους δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα των κορακιών, αλλά στοχεύει στα πτωματοφάγα όρνεα που κυρίως καταναλώνουν τα δηλητηριασμένα δολώματα. Ο αφανισμός τους αφήνει ένα οικολογικό κενό, το οποίο καταλαμβάνουν τα κοράκια.

Πορεία χιλιάδων Εθνικιστών για την επέτειο των Ιμίων

«Κοινωνία μηδέν απορριμάτων»

Η σκωτσέζικη κυβέρνηση σκοπεύει να διαθέσει κονδύλι 18 εκατ. λιρών (περίπου 20 εκατ. ευρώ) στα πλαίσια του προγράμματος «Κοινωνία μηδενικών απορριμάτων». Σύμφωνα με τους εμπνευστές του, στόχος είναι η Σκωτία να μην «παράγει» απορρίματα, που σημαίνει ότι τα απορρίματα θα ανακυκλώνονται ή επαναχρησιμοποιούνται. Για το στάδιο αυτό, τα χρήματα θα δωθούν στις τοπικές αρχές ώστε να τα χρησιμοποιήσουν για την αύξηση των ποσοστών ανακύκλωσης και τη μείωση του όγκου των απορριμάτων προς εκταφή στις χωματερές. Στόχος της κυβέρνησης είναι να αυξηθούν τα ποσοστά ανακύκλωσης κατά 70% και να μειωθεί ο όγκος των απορριμάτων που προορίζονται στις χωματερές κατά 5% μέχρι το 2025. Μετά το πέρας αυτής της φάσης, προβλέπεται να ξεκινήσει πρόγραμμα διαχωρισμού των οικιακών απορριμάτων, όπως ήδη ισχύει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Annabel McGinn

Το νέο τεύχος του περιοδικού **Umwelt & Aktiv** (8ο κατά σειρά) μόλις κυκλοφόρησε από τους Γερμανούς συναγωνιστές.

Με κεντρικά θέματα:

- **Το κυνήγι για γούνα σήμερα-Ακόμα σύγχρονο;**
- **Εκκλησία και προστασία ζώων**
- **Die Germanen-Η διάψευση ενός πολιτικού ψέματος**
- **Φόρος KFZ και η προστασία του κλίματος**

...και πολλά ακόμα ενδιαφέροντα θέματα

Στην πόλη Treviglio που βρίσκεται κοντά στο Μιλάνο, οι συναγωνιστές της Casapound μοίρασαν ψωμί στους κατοίκους σαν μια διαμαρτυρία της ακρίβειας που υπάρχει στην γείτονα χώρα! Να σημειωθεί βεβαίως ότι το ψωμί το έφτιαξαν και δεν το έκλεψαν όπως μερικοί "επαναστάτες" συνηθίζουν στην χώρα μας με την ανοχή της αστυνομίας.

Σκουπιδότοπος ο Σπερχειός

Τελικά αναρωτιέται κανείς... Θέλουμε ή δεν θέλουμε να γίνουμε άνθρωποι σε μια χώρα που θεωρείται Ευρωπαϊκή; Εικόνες ντροπής και απογοήτευσης από το δέλτα του Σπερχειού ποταμού που είναι μια προστατευόμενη περιοχή αναγνωρισμένη διεθνώς! Δε βαριέσαι... Αυτά είναι ψιλά γράμματα για τους πολιτικάντηδες των Δημοτικών Αρχών της Σπερχειάδας και των γύρω περιοχών. Αν τους λέγαμε ζώα θα προσβάλαμε και τα ζώα... Τα σκουπίδια που μαζεύουν απ' όλα τα χωριά, τα απορριμματοφόρα των Δήμων αυτών (κυρίως Σπερχειάδας και Μακρακώμης), τα αμολάνε στο Σπερχειό. "Τόπος μοναδικός που απλόχερα μας χαρίζει την δυνατότητα για όραμα. Όραμα για ολοκληρωμένη και αειφόρο ανάπτυξη, για ένα βιώσιμο, ελπιδοφόρο και πιο ανθρώπινο μέλλον, για ένα αύριο με ποιότητα και άρωμα πολιτισμού" αυτά αναφέρει ο δήμαρχος Σπερχειάδας στον χαιρετισμό του στην ιστοσελίδα του Δήμου. Το "άρωμα πολιτισμού" το γευτήκαμε κι εμείς. Οι φωτογραφίες το επιβεβαιώνουν με το παραπάνω. Η Κοινοτική οδηγία αναφέρει ρητά ότι από 1/1/2009, αν δεν κλείσουν και δεν αποκατασταθούν οι χώροι που μετατράπηκαν σε παράνομες χωματερές, θα επιβληθεί πρόστιμο από την Ε.Ε, το οποίο θα ανέρχεται στο ποσό των 34.000 ευρώ ανά ημέρα, για κάθε παράνομη χωματερή! Πρόστιμα που θα επιβληθούν στους δήμους και θα επιβαρύνουν τους δημότες. Οι Οικολόγοι της Φθιώτιδας καταγγέλλουν. Δε βαριέσαι...

Επεισόδια στην Πάτρα

Επεισόδια μεταξύ πολιτών και αφγανών λαθρομετανα- τοπική οργάνωση της Χρυσής Αυγής, που εξέδωσε ανακο

ΛΑΪΚΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ▪ 14

Αγριογούρουνα στο κέντρο του Βερολίνου

Ένα ακόμα παράδειγμα διαστρέβλωσης της άγριας ζωής: τη νύχτα τα αγριογούρουνα που ζούν στα γύρω δάση μπαίνουν στην πόλη του Βερολίνου και φτάνουν μέχρι το κέντρο της πόλης. Το Βερολίνο είναι η πιο πράσινη πόλη της Γερμανίας – τα πάρκα και οι κήποι προσφέρουν την κατάλληλη κρυψώνα για τα ζώη κατα τη διάρκεια της ημέρας. Αρχικά τα ζώα έφταναν ως τα προάστια της γερμανικής πρωτεύουσας, μετα την πτώση του Τείχους όμως καταστράφηκε ένα φυσικό φράγμα ανάμεσα στην πόλη και το δάσος. Τα αγριογούρουνα όμως έχουν πλέον προσαρμόσει τις διατροφικές τους συνήθειες στα απορρίματα των αστικών νοικοκυριών και επιπλέον δεν τρομάζουν από την ανθρώπινη παρουσία. Οι επιστήμονες υπολογίζουν ότι περίπου 5000 με 8000 ζώα ζουν στην πόλη του Βερολίνου.

Κλιματική αλλαγή και διατροφική κρίση

Το 25% της παγκόσμιας παραγωγής τροφίμων ενδέχεται να χαθεί εξαιτίας της υπερθέρμανσης του πλανήτη, γεγονός που αλυσιδωτά προκαλεί λειψυδρία, επιδρομές από πεινασμένα ζώα σε καλλιέργειες, αύξηση της θαλάσσιας στάθμης με το λιώσιμο των πάγων, υποβάθμιση των εδαφών και πολλά άλλα. Την στιγμή που σε παγκόσμιο επίπεδο και στις επόμενες δεκαετίες ,υπολογίζεται αύξηση της τάξεως του 50% στα είδη διατροφής, αυτό μοιραία θα φέρει την εξαθλίωση στις φτωχές τάξεις που δαπανούν μέχρι και το 90% του διαθέσιμου εισοδήματός τους στην διατροφή. Έτσι μοιραία θεωρείται η μαζική μετανάστευση πληθυσμών ενώ συγκεκριμένα η αύξηση της στάθμης των ωκεανών θα υπερκαλύψει πολλές περιοχές και θα εξαφανίσει αρκετά νησιά. Οι ειδικοί ωστόσο λένε ότι η κακή διαχείριση και η σπατάλη οδηγούν περισσότερα από τα μισά φαγητά στα σκουπίδια, γεγονός που προστίθεται στην ανεπάρκεια της μορφής λειτουργίας του καπιταλιστικού συστήματος. Σύμφωνα επίσης με τα στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας, το 2008 υπήρχε αύξηση κατά 40 εκατομμύρια στους ανθρώπους που υποφέρουν από πείνα, με τον συνολικό αριθμό αυτών παγκοσμίως να αγγίζει σχεδόν το 1 δισεκατομμύριο. Επομένως, τα χρονιά που ακολου-θούν οι κλιματικές αλλαγές και η διατροφική κρίση πρόκειται μοιραία να επιφέρουν αναταράξεις κι αλλαγές στις κοινωνικές δομές των κρατών της υφηλίου.

ΠΡΑΣΙΝΗ ΠΤΕΡΥΓΑ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

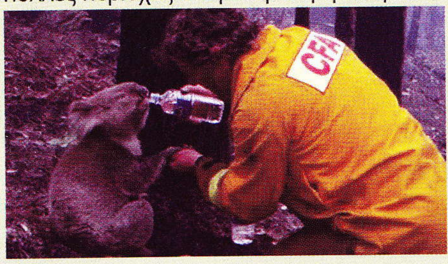
Στην Αργολίδα στον παραλιακό δρόμο της Ν. Κίου βρίσκονται εδώ και πολλά χρόνια τα 2 βασικά εργοστάσια πυρηνελουργίας του νομού. Όσα χρόνια υπάρχουν όμως η μόλυνση που προκαλείται στο περιβάλλον αλλά και η ρύπανση της θάλασσας του Αργολικού κόλπου, στην οποία πέφτουν οι ρίποι των εργοστασίων είναι ανυπολόγιστη.

Σύμφωνα με καταγγελίες και δημοσιεύματα τα εργοστάσια δεν πληρούν κανένα μέτρο για την μείωση της μόλυνσης με άμεσο αποτέλεσμα οι κάτοικοι του Ναυπλίου, του Άργους και των γύρω χωριών να αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα μιας και η ατμόσφαιρα είναι αποπνικτική από τα τεράστια φουγάρα που λειτουργούν καθημερινά επί 24ώρου βάσεως.

Το σοβαρό πρόβλημα το οποίο περνάει απαρατήρητο από τους τοπικούς παράγοντες πρέπει να γνωστοποιηθεί και να καταγγελθεί από όλους τους φορείς και να δηλώσουμε την εναντίωσή μας σε όλους αυτούς που προσπαθούν να κερδίσουν χρήματα εις βάρος της υγείας του ΛΑΟΥ αλλά και εις βάρος του περιβάλλοντος.

- **Ζητάμε άμεση λύση από τις αρμόδιες αρχές**
- **Συχνότερο και αποτελεσματικότερο έλεγχο όλων των εργοστασίων από επιθεωρητές περιβάλλοντος οι οποίοι θα βρίσκονται στην υπηρεσία του λαού και όχι στο πλευρό των εργοστασιαρχών**

Οι φωτιές στην ΝΑ Αυστραλία λόγω του καύσωνα που πλήττει στη χώρα από τον Ιανουάριο (για το νότιο ημισφαίριο αυτό μεταφράζεται σε δικό μας Ιούλιο-Αύγουστο) έπληξαν κυρίως τα πυκνά δάση της περιοχής Κονάρα και της Τασμανίας. Απειλήθηκαν κατοικημένες περιοχές ενώ έκλεισε η κεντρική οδική αρτηρία της Αυστραλίας και σε πολλές περιοχές σταμάτησε η ηλεκτροδότηση.Χιλιάδες πυροσβέστες

με οχήματα αλλά και αεροπλάνα, αντιμετώπισαν την πύρινη λαίλαπα που με την βοήθεια της υψηλής θερμοκρασίας και των ισχυρότατων ανέμων κατέστρεψε τα πάντα στο διάβα της, εκτός από την ελπίδα...

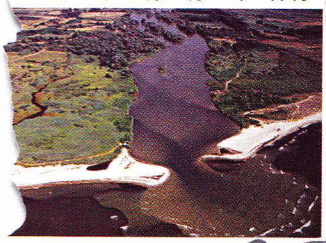
Πρόστιμο στην Δ.Ε.Η. Κοζάνης

Πρόστιμο ύψους 40.000 € επέβαλε η νομαρχία Κοζάνης στην Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού για την παράνομη κοπή δέντρων στο δάσος Μαυροπηγής. Αρχικά η ΔΕΗ ζήτησε από τη νομαρχία εξουσιοδότηση για επέμβαση στο δάσος και παράλληλη εκμετάλλευση του εδάφους ώστε να τροφοδοτείται με λιγνίτη ο ατμοηλεκτρικός σταθμός της Πτολεμαΐδας. Η απόφαση που εκδόθηκε από το Δημοτικό Συμβούλιο Πτολεμαΐδας, έθετε ως όρο την δεντροφύτευση πενταπλάσιας εκτάσεως από την εκμεταλλευόμενη στο δάσος της Μαυροπηγής. Πριν όμως την έκδοση αυτής, η ΔΕΗ είχε ήδη αρχίσει τις εργασίες, κάτι που διαπιστώθηκε από το Κλιμακίου Ελέγχου Ποιότητας Περιβάλλοντος

Εθνικό πάρκο το Δέλτα του Νέστου

Από τις 17/10/2008 ισχύει υπουργική απόφαση που χαρακτηρίζει εθνικό πάρκο με περιφερειακή ζώνη τους υγροβιότοπους Δέλτα Νέστου αλλά και τις λίμνες Βιστωνίδα και Ισμαρίδα και την ευρύτερη περιοχή τους. Ενώ εκ πρώτης όψεως φαίνεται σαν κάτι θετικό αυτή η απόφαση και για τη δικαιολόγησή της επικαλείται ως σκοπός η προστασία της φύσης και του τοπίου, εντούτοις περιλαμβάνει ρυθμίσεις που θίγουν βάναυσα και υποβαθμίζουν εξαιρετικά ευαίσθητες περιοχές που συγκαταλέγονται στους προστατευόμενους υγρότοπους και οικότοπους.

Επίσης η συγκεκριμένη απόφαση προβλέπει επέκταση οικισμών και περαιτέρω δόμηση, καθώς και τουριστικές εγκαταστάσεις που θα επηρεάσουν αρνητικά τη λίμνη και το Δέλτα του Νέστου καταστρέφοντας ενδιαιτήματα άγριων πουλιών και υποβαθμίζοντας έναν εξαιρετικού ενδιαφέροντος οικότοπο. Τέλος προβλέπεται και βιομηχανική περιοχή όπου επιτρέπονται μονάδες υψηλής όχλησης, γεγονός που θα αποτελέσει μόνιμη αιτία υποβάθμισης της περιοχής.

Οι δασικές πυρκαγιές στη Γερμανία

της Regine Schneider

Οι δασικές πυρκαγιές είναι συνηθισμένο γεγονός για τα δάση της Μεσογείου, δεν αποτελούν όμως άγνωστο φαινόμενο και για τα δάση της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης.

Το θέμα απασχολεί τις δασικές υπηρεσίες χωρών, όπως λ.χ. της Γερμανίας ή της Σουηδίας. Για τις χώρες αυτές το δάσος αποτελεί σημαντικότατο φυσικό πόρο με μεγάλη αξία, του οποίου η διατήρηση και διαφύλαξη αποτελεί μέριμνα τόσο των αρχών όσο και των πολιτών.

Για την περίπτωση της Γερμανίας ειδικότερα, σε μια χώρα όπου οι δασικές εκτάσεις αποτελούν το 31% της συνολικής έκτασης της χώρας, οι πυρκαγιές αποτελούν ένα θέμα που απασχολεί αρκετά τους δασολόγους. Οι περισσότερες πυρκαγιές συμβαίνουν στην πρώην Ανατολική Γερμανία (κυρίως στα κρατίδια του Βρανδεμβούργου και της Σαξωνίας). Γι'αυτό ευθύνεται κυρίως το κλίμα, το οποίο ειναι ηπειρωτικό (πολύ κρύοι χειμώνες με χιονοπτώσεις, αλλά και σχετικά ζεστά και ξηρά καλοκαίρια – με μακρά διαστήματα με υψηλές θερμοκρασίες και ξηρασία), το εδάφος, κατά κύριο λόγο αμμώδες (δεν συγκρατεί επαρκώς το νερό της βροχής, « στεγνώνει» γρήγορα) και τέλος η χλωρίδα - τα δάση είναι κατα κύριο λόγο πευκοδάση (τα πεύκα ευδοκιμούν καλύτερα σε αυτές τις συνθήκες).

Η καταγραφή των δασικών πυρκαγιών ξεκίνησε εκ νέου μετά το Β΄Παγκόσμιο Πόλεμο και στις δύο πλευρές του Τείχους. Τα αίτια των πυρκαγιών έχουν ομοίως καταγραφεί και ομαδοποιηθεί. Μόνο στο 3% των περιπτώσεων μια πυρκαγιά είχε ως αίτιο κάποιο φυσικό φαινόμενο (π.χ. αστραπή), στο υπόλοιπο 97% των περιπτώσεων η πυρκαγιά είχε ανθρωπογενή αιτία. Σ'αυτά περιλαμβάνονται η αμέλεια (λ.χ. ομάδες κατασκηνωτών στο δάσος), κάποιο ατύχημα (στην πρώην Ανατολική Γερμανία (λ.χ. πολλές πυρκαγιές προκαλούνταν κατά τη διάρκεια στρατιωτικών ασκήσεων), ενώ στις μισές σχεδόν των περιπτώσεων οι αιτίες δεν μπορεσαν να προσδιοριστούν.

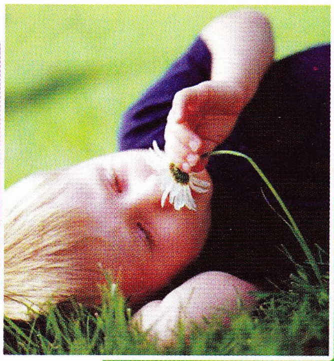
Πιο συγκεκριμένα, το 2003 ξέσπασαν 2300 πυρκαγιές σ'όλη τη γερμανική επικράτεια, εκ των οποίων οι 680 ήταν στο κρατίδιο του Βρανδεμβούργου. Συνήθως ο αριθμός των πυρκαγιών και το μέγεθος της καταστροφής δεν είναι το ίδιο με αυτό μιας μεσογειακής χώρας. Για παράδειγμα, οι 2300 πυρκαγιές του 2003 στην Γερμανία έκαψαν περίπου 1100 εκτάρια δάσους. Το ίδιο έτος στην Ελλάδα έλαβαν χωρα 5000 δασικές πυρκαγιές και κάηκαν περίπου 4000 εκτάρια. Μπορεί λοιπόν φαινομενικά να μην υπάρχει ανάγκη για λήψη μέτρων, ωστόσο

σε πολιτικό επίπεδο δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στην πρόβλεψη και αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών. Τόσο η ομοσπονδιακή κυβέρνηση, όσο και οι κυβερνήσεις των κρατιδίων διαθέτουν σημαντικά κονδύλια για το σκοπό αυτό.

Ειδικότερα η πρόληψη είναι ουσιαστικής σημασίας. Για κάθε μέρα της «επικίνδυνης περιόδου» (από το Μάρτιο μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου) η Γερμανική Μετεωρολογική Υπηρεσία εκδίδει ένα χάρτη με το βαθμό κινδύνου πρόκλησης πυρκαγιάς για όλη τη χώρα. Καθημερινά η Υπηρεσία συλλέγει κλιματικά δεδομένα (όπως η βροχόπτωση, η θερμοκρασία, η ατμοσφαιρική υγρασία, η ταχύτητα του ανέμου) από τους μετεωρολογικούς σταθμούς που διαθέτει σ'όλη τη χώρα. Στη συνέχεια με τη βοήθεια ενός μαθηματικού μοντέλου («Δείκτης Μ68») υπολογίζει τον κίνδυνο να προκληθεί μια πυρκαγιά για την περιοχή γύρω από τον κάθε μετεωρολογικό σταθμό. Με τον τρόπο αυτό προκύπτει μια πρόβλεψη για όλη την Γερμανία. Ο χάρτης αυτός δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Υπηρεσίας και ανανεώνεται καθημερινά. Φυσικά η πρόσβαση σε αυτή τη σελίδα είναι δωρεάν και για το ευρύ κοινό. Αναλογα με τα αποτελέσματα της πρόβλεψης καθορίζεται και η μετεπειτα σταση των αρχών. Στις ημέρες με μεγάλη επικινδυνότητα, οι τοπικές αρχές εντείνουν τις περιπολίες των δασικών υπαλλήλων, σε πολλά δάση υπάρχουν ήδη εγκατεστημένοι ανιχνευτές καπνού, ενώ απαγορεύεται η είσοδος και η παραμονή στο δάσος για το κοινό.

Μετά τις μελετες των επιστημόνων για την κλιματική αλλαγή και τις προβλέψεις για ανοδο της θερμοκρασίας, οι ειδικοί φοβούνται οτι ο αριθμός των πυρκαγιών θα αυξηθεί και στην Γερμανία. Ήδη οι αρμόδιες υπηρεσίες αναζητούν τρόπους αντιμετώπισης μιας πιθανής αύξησης της έντασης του φαινομένου και η πολιτική ηγεσία ειναι διατεθειμένη να αναλάβει το οικομικό κόστος των μέτρων που οφείλουν να ληφθούν, προκειμένου να προστατευτούν οι δασικοί πόροι της χώρας.

για έναν αληθινό τρόπο ζωής

Ο καφές αποτελεί το πλέον δημοφιλές ρόφημα στον πλανήτη. Υπολογίζεται ότι πάνω από 400 δισεκατομμύρια φλιτζάνια καταναλώνονται κάθε χρόνο παγκοσμίως! Τι έχει όμως να πει η επιστήμη και η ιατρική για την επίδραση του στον ανθρώπινο οργανισμό;

✗ Μελέτη που δημοσιεύθηκε στα τέλη του 2008 σε βρετανικό ιατρικό επιστημονικό περιοδικό έδειξε ότι οι έγκυες γυναίκες που καταναλώνουν μεγάλη ποσότητα καφεΐνης κατά τη διάρκεια της κύησης έχουν αυξημένο κίνδυνο γέννησης ενός ελλειποβαρούς βρέφους.

✗ Σύμφωνα με έρευνα του Ολλανδικού Πανεπιστημίου Ράντμπουντ, η κατανάλωση περισσότερων από 4 φλιτζάνια καφέ ημερησίως μειώνει τις πιθανότητες μητρότητας κατά 26%!

Καφές:
τα συν & τα πλην

✗ Αυξάνει τους καρδιακούς παλμούς και την πίεση καθώς και την πιθανότητα να εμφανισθεί αρρυθμία. Προκαλεί νευρικότητα, άγχος, έντονους πονοκεφάλους και ημικρανίες.

✗ Αυξάνει τον κίνδυνο για αρθριτικά και οστεοπόρωσης, καθώς ένα μέρος του ασβεστίου αποβάλλεται στα ούρα λόγω του καφέ.

✓ Σε 30ετή έρευνα που έγινε σε 8.000 άντρες διαπιστώθηκε ότι όσοι κατανάλωναν καφέ παρουσίαζαν 5 φορές μικρότερη πιθανότητα να αναπτύξουν την ασθένεια Parkinson.

✗ Περιέχει μεγάλες ποσότητες βιταμίνης Κ, η οποία βοηθάει στην πήξη του αίματος, κάτι που αυξάνει τον κίνδυνο για καρδιακή προσβολή, εγκεφαλικό ή θρομβώσεις.

✓ Ο καφές λειτουργεί διεγερτικά, βοηθάει στην εγρήγορση και στην συγκέντρωση.

✓ Μειώνει κατά 25% την πιθανότητα καρκίνου του παχέος εντέρου διότι βοηθάει στην καταπολέμηση της δυσκοιλιότητας. Επίσης μειώνει κατά 45% την πιθανότητα δημιουργίας πέτρα στην χολή και στα νεφρά.

✗ Η κατανάλωση καφέ γύρω στα 6 φλιτζάνια την ημέρα σχετίζεται με αποβολή στο δεύτερο τρίμηνο της εγκυμοσύνης.

✗ Αυξάνει το επίπεδα της ολικής χοληστερόλης και την LDL-χοληστερόλη («κακή χοληστερόλη»), και των τριγλυκεριδίων αλλά όχι και τα επίπεδα της HDL-χοληστερόλη («καλή χοληστερόλη») κι έτσι αυξάνει τον κίνδυνο καρδιακής προσβολής.

✓ Έρευνα του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ σε 122.000 νοσοκόμες έδειξε ότι παρουσιάζονται μικρότερα ποσοστά καρκίνου του μαστού στις γυναίκες που καταναλώνουν καφέ.

✓ Σε όσους υποφέρουν από κατάθλιψη μπορεί, παραδόξως, να βοηθήσει στην βελτίωση του ύπνου.

Συμβουλές - πληροφορίες

Να αποφεύγετε να ξεπερνάτε τα δύο (2) φλιτζάνια καφέ ημερησίως

Μην προσθέτετε γάλα ή ζάχαρη στον καφέ δημιουργούν μεγαλύτερη βλάβη από τον ίδιο τον καφέ

Μην χρησιμοποιείτε χλωριωμένα φίλτρα για τον "γαλλικό" καφέ διότι μέρος του χλωρίου περνάει στον καφέ. Σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου Autonoma της Μαδρίτης, αρκετά οφέλη του καφέ αφορούν μόνο τους υγιείς ανθρώπους. Κάποιος με πρόβλημα υγείας που μπορεί να επιδεινωθεί με τη χρήση καφέ, θα πρέπει να λάβει ιατρικές συμβουλές. Επιπροσθέτως, τα οφέλη του καφέ είναι πολύ πιο σημαντικά στους μη καπνιστές.

Έχει κατα καιρους ακουστεί ότι τα μήλα διαθέτουν ουσίες με διεργητικές ικανότητες, όπως ακριβώς του καφέ. Αρκεί δηλαδή ένα μήλο το πρωί ή μετα από ξενύχτι για να «ξυπνήσει» κανείς;

Στην πραγματικότητα δεν είναι ακριβώς έτσι. Οι επιστήμονες συμφωνούν ότι αυτό αποτελεί ένα μύθο, ή μια παρεξήγηση που ξεκίνησε απο την ιστοσελίδα του Υπουργείου Γεωργίας του κρατιδίου του Μίτσιγκαν, το οποίο δημοσίευσε αυτή ακριβώς την είδηση. Μετά την σχετική συζήτηση που πυροδοτήθηκε, το Υπουργείο έβγαλε την είδηση αυτή από την σελίδα του.

Η ουσία είναι ότι το μήλο περιέχει ζάχαρα τα οποία ως γνωστόν προσφέρουν μια «ένεση» ενεργειας στον οργανισμό (γι'αυτό άλλωστε και τα αναψυκτικά που προσφέρουν τόνωση, τύπου red bull, ειναι πλούσια σε ζάχαρη). Οι επιστήμονες συμβουλεύουν τους αθλητές να καταναλώνουν μήλα ως πηγη ενέργειας, πριν και μετά την προπόνηση. Η φρουκτόζη και τα γλυκίδια του μήλου απορροφούνται αργά από τον οργανισμό με αποτέλεσμα να παρέχουν ενέργεια σταδιακά και με διάρκεια.

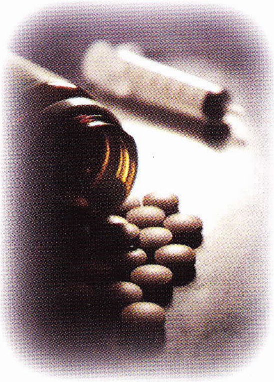
Ωστόσο ο καφές παραμένει το κατ' εξοχήν τρόφιμο με διεργετικές ικανότητες. Η καφεΐνη είναι μια διεργετική ουσία του κεντρικού νευρικού συστήματος που ενισχύει την επαγρύπνηση και τη συνεχή προσοχή. Η δράση της έχει μελετηθεί εκτενώς και τεκμηριωθεί επαρκώς. Η καφεΐνη δρα ανταγωνιστικά στην αδενοσίνη. Η αδενοσίνη είναι μια φυσική χημική ουσία του σώματος που ενεργεί ως αγγελιοφόρος στη ρύθμιση της δραστηριότητας του εγκεφάλου και στον έλεγχο των καταστάσεων διεργεσης και ύπνου. Η καφεΐνη εμποδίζει ορισμένους υποδοχείς της αδενοσίνης στο νευρικό ιστό, συμπεριλαμβανομένου του εγκεφάλου, διατηρώντας κατα συνέπεια την κατάσταση της διέργεσης. Η δέσμευση των υποδοχέων της αδενοσίνης μπορεί επίσης να είναι υπεύθυνη για τη συστολή των αιμοφόρων αγγείων, που ανακουφίζει από την πίεση των ημικρανιών και των πονοκεφάλων και εξηγεί γιατί η καφεΐνη είναι συστατικό πολλών αναλγητικών χαπιών.

Μπορούν τα μήλα να κρατήσουν ξύπνιο κάποιον καλύτερα από τον καφέ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΒΟΛΙΚΑ

του Κριτία Κυρίτση

Η άθληση αναμφίβολα μπορεί να αποτελέσει σπουδαία ενασχόληση για τον σύγχρονο άνθρωπο που αναγκάζεται να ζει στο ανθυγιεινό περιβάλλον των μεγαλουπόλεων είναι όμως και απαραίτητη για την ψυχοσωματική ολοκλήρωση, λαμβάνοντας υπόψη την αρχαία ρήση των προγόνων μας «νους υγιής εν σώματι υγιεί» και βάση του αρχαιοελληνικού προτύπου «καλός καγαθός» δηλαδή ο όμορφος, ο σωματικά αλλά και πνευματικά ανεπτυγμένος. Στις σύγχρονες όμως μέρες της ηθικής κατάρρευσης η παρακμή δεν θα γινόταν να βρίσκεται μακριά από την γυμναστική, κάτι που απεικονίζεται στο φαινόμενο του ντόπινγκ, της άθλησης δηλαδή με την βοήθεια ορμονών, στεροειδών και λοιπών, με τραγικές επιπτώσεις στην υγεία των αθλητών αλλά και γενικότερα στο αληθινό πνεύμα του αθλητισμού. Αναντίρρητα ένα αντρικό σώμα με πρησμένους μύες και γράμμωση είναι εκ πρώτης όψεως ωραίο και ανδροπρεπές όταν όμως έρχεται η επέμβαση και συνεπώς η ασέβεια στην φύση, βλέπουμε πρωταθλητές body building οι οποίοι ως πειραματόζωα από τους διάφορους καινοτόμους συνδυασμούς αναβολικών ουσιών χάνουν κάθε μέτρο αισθητικής, ομορφιάς, αλλά και υγείας. Το ίδιο και με χειρότερα αποτελέσματα συμβαίνει και με τις γυναίκες όπου υπάρχουν περιπτώσεις όπου δεν μπορείς να ξεχωρίσεις ούτε καν το φύλο τους. Ας πάρουμε όμως μια ιδέα από τις συνέπειες των αναβολικών: στην αρχή παρατηρείται αυξημένη «ζωντάνια», επιθετικότητα και σεξουαλικότητα μετά την πάροδο όμως λίγων ετών εμφανίζεται στειρότητα και ανικανότητα, αναστολή της σπερματογένεσης, συρρίκνωση και σκλήρυνση των όρχεων, νεφρική βλάβη, γυναικομαστία, αλωπεκία, υπερτροφία προστάτη, μειωμένη παραγωγή ενδογενούς τεστοστερόνης και γοναδοτροπινών για τους άντρες. Αντίστοιχα και για τις γυναίκες οι επιπτώσεις είναι εξίσου βλαβερές με την εμφάνιση της τριχοφυΐας στο πρόσωπο και στο σώμα, βάθυνση του τόνου της φωνής, διαταραχές εμμήνου ρύσεως (περιόδου), αυξημένη επιθετικότητα και σεξουαλικής διάθεση, υπερτροφία της κλειτορίδας, συρρίκνωση του στήθους, αλωπεκία ανδρικού τύπου, ενώ παρατηρούνται πολύ αυξημένα επίπεδα τεστοστερόνης και μειωμένα επίπεδα ωοθυλακιοτρόπου ορμόνης.

Και αφού όλα αυτά είναι κάτι παραπάνω από δεδομένα, άκρως ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι στα απανταχού γυμναστήρια όλο και περισσότερα Ελληνόπουλα πέφτουν στην παγίδα των αναβολικών, αποτελώντας νέους οι οποίοι λόγω έλλειψης της ανάλογης παιδείας, καθώς και πλήρως γαλουχημένοι στην σύγχρονη μορφή ζωής επιθυμούν γρήγορα αποτελέσματα χωρίς πολύ κούραση. Όμως πίσω από τα περισσότερα γυμναστήρια κρύβεται και ένα παραεμπόριο συμπληρωμάτων διατροφής αλλά και απαγορευμένων ουσιών πλουτίζοντας έτσι τους εισαγωγείς. Η πολιτεία παριστάνοντας τον εχθρό της χρήσης αναβολικών ουσιών προσπαθεί να αντιμετωπίσει τον πρόβλημα με αντιντόπινγκ ελέγχους οι οποίοι εύκολα παραβλέπονται με όλο και νέες μεθόδους. Το αναβολικό είναι ένα μείζον πρόβλημα για τον σύγχρονο κόσμο, είναι ένα ναρκωτικό σε «σπορ» έκδοση, τίποτα λιγότερο ή περισσότερο. Για να εξαφανιστεί ουσιαστικά το πρόβλημα αυτό θα πρέπει η νεολαία μας να διακατέχεται με ανώτερα ιδεώδη και αξίες ισάξιες με εκείνες των λαμπρών προγόνων μας που όμως, όπως όλα δείχνουν, δεν ταιριάζουν σε καμία περίπτωση με την παρηκμασμένη εποχή στην οποία ζούμε.

ΠΑΡΑΚΜΗ και ΠΤΩΣΗ

M.Papworth

Επιστρέφοντας στο χωριό της καταγωγής μου, στην Βόρεια Γαλλία, μετά από εικοσιπενταετή απουσία, βρέθηκα αντιμέτωπος με μία τόσο ολοκληρωτική μεταμόρφωση όμοια της οποίας δεν είχα φανταστεί να υπάρχει. Η ζωντανή, πολυάσχολη, αυτάρκης κοινωνία των παιδικών μου χρόνων, είχε μετατραπεί σε μια πλούσια, μηχανοποιημένη, αστική, άψυχη, οντότητα. Ο πληθυσμός είχε παραμείνει σταθερός από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, αλλά η οικονομία και ο τρόπος ζωής του χωριού είχαν μεταμορφωθεί τελείως σ' αυτά τα 25 χρόνια. Ακόμα και το επίπεδο του νερού έχει πέσει 20 πόδια σ' αυτό το διάστημα.

Τότε υπήρχαν περίπου πενήντα γαιοκτήμονες και αγρότες, δύο αμαξοποιοί, τρεις σιδεράδες, τρεις ξυλουργοί, δύο κλειδαράδες, οι οποίοι επίσης επισκεύαζαν τηγάνια και κατσαρόλες, δύο σοβατζήδες, τέσσερις κτίστες, ένας οργωτής, τρεις ράφτες, τρεις μοδίστρες, δύο κρεοπώλες, δύο αρτοποιοί, δύο κουρείς, έξι παντοπώλες και σαράντα δύο καφενεία! Υπήρχε επίσης μία ανεξάρτητη νηπιαγωγός, σχεδόν αγράμματη, η οποία όμως εκπλήρωνε τον ρόλο της, να προσέχει τα παιδιά, να τους μαθαίνει προσευχές και να τους διδάσκει τους βίους των αγίων επί εξήντα συνεχή χρόνια. Τρεις δάσκαλοι δίδασκαν στο τοπικό δημοτικό σχολείο. Μια μαία έφερνε στον κόσμο όλα τα μωρά, μια νοσοκόμα προσέφερε πρώτες βοήθειες και πολλές άλλες ιατρικές υπηρεσίες και είχαμε και έναν πλήρως απασχολούμενο ιερέα. Είχαμε επίσης δύο μαγείρους, απασχολούμενους από οικογένειες για ιδιαίτερες περιστάσεις, και μία μεσήλικη κυρία η οποία έπλενε και σιδέρωνε τα καλά μας πουκάμισα τα οποία φορούσαμε σε επίσημες εκδηλώσεις. Τέλος δεν πρέπει να ξεχάσω την εκ γενετής ανάπηρη – η οποία κέρδιζε τα προς το ζειν, πλέκοντας από την αναπηρική της καρέκλα – και τον ηλεκτρολόγο με τους δύο βοηθούς του, οι οποίοι έκαναν τις εγκαταστάσεις και επισκευές όλων των ηλεκτρικών συσκευών αλλά επίσης πωλούσαν και επισκεύαζαν ποδήλατα. Ολοι είχαν κάποιο χρήσιμο έργο να επιτελέσουν και η οικονομική αλληλεξάρτηση δημιουργούσε έτσι μια στέρεα βάση για το ευαίσθητο σχήμα των κοινωνικών σχέσεων το οποίο έχει μια στέρεα βάση για το ευαίσθητο σχήμα των κοινωνικών σχέσεων το οποίο έχει σήμερα εξαφανισθεί από τέτοιου είδους κοινότητες.

Τι απομένει στο χωριό σήμερα; Ενα μόνο παντοπωλείο, ένα καφενείο και ένας κρεοπώλης ο οποίος δυσκολεύεται να επιβιώσει, καθώς τα περισσότερα σπίτια έχουν μεγάλους καταψύκτες γεμάτους με κρέας αγορασμένο σε γιγαντιαία σούπερ μάρκετ. Δεκατέσσερις κτηματίες και δύο αγρότες επέζησαν από την επανάσταση του Μάνσχολτ, όταν οι μικροί κτηματίες εξαναγκάσθηκαν ή δωροδοκήθηκαν να εγκαταλείψουν την γη τους. Ο υπόλοιπος ενεργός πληθυσμός εργάζεται σε εργοστάσια, καταστήματα, γραφεία στην πόλη ή είναι άνεργος. Δύο δάσκαλοι, διδάσκουν στο δημοτικό σχολείο. Τα παιδιά του γυμνασίου, χρησιμοποιούν λεωφορείο για να μεταβούν στο πλησιέστερο δημόσιο γυμνάσιο, το οποίο υπερηφανεύεται για τους 3000 μαθητές του και τις πλέον πολυτελείς ευκολίες και το οποίο αλλοίμονο έχει ακαδημαϊκό επίπεδο πολύ χαμηλότερο από εκείνο του παλαιού δημοτικού σχολείου του χωριού και από το οποίο τα παιδιά αποφοιτούσαν σε ηλικία 14 ετών.

Περπατώντας τους ασφαλτοστρωμένους, έρημους δρόμους του χωριού, παρατήρησα τα νέα τσιμεντένια πεζοδρόμια, εκεί όπου παλαιότερα φύτρωναν άγρια λουλούδια, λουλούδια τα οποία έχουν πλέον εξαφανισθεί. Εάν εμφανισθεί κάποιο επίμονο φύλλο χλόης, αυτό γρήγορα θανατώνεται από έναν άνδρα ο οποίος οδηγεί το τρακτέρ του κατά μήκος του δρόμου και ψεκάζει συστηματικά τα επί το πλείστον ανύπαρκτα αγριόχορτα με μία θανατηφόρο χημική ουσία. Τα περισσότερα παλαιά σπίτια έχουν εκμοντερνισθεί και ελαιοχρωματισθεί σύμφωνα με κάποιο αμφίβολο γούστο και αναρίθμητα δέντρα και αναρριχητικά φυτά έχουν θυσιαστεί γι' αυτόν τον σκοπό. Εχουν επίσης κτισθεί μερικά νέα σπίτια, αδύναμες τσιμεντένιες κατασκευές, παρμένες από κάποιον αρχιτεκτονικό οδηγό, με «εκθαμβωτικά» γκαράζ στα οποία βρίσκονται ένα ή δύο αυτοκίνητα. Το γρασίδι του κήπου τους (σπάνια χρησιμοποιούμενο) επιπλωμένο με πλαστικά έπιπλα κήπου, έχει παραγκωνίσει τον ταπεινό λαχανόκηπο. Τα περισ-

σότερα από τα παλαιά οπωροφόρα δέντρα έχουν επίσης εξαφανισθεί και η μόδα επιβάλλει άτοπα κυπαρίσσια.

Ολα αυτά με ώθησαν να σκεφθώ την περιγραφή της ζωής των χωριών, στην Ρωσία του 1890, από τον Τσέχωφ και πόσο ανείπωτα υποβαθμισμένη ήταν αυτή. Οι χωρικοί της εποχής του, αν και επίσημα απελευθερωμένοι από την δουλεία, ζούσαν ελεεινή ζωή, εργαζόμενοι κάθε μέρα πολύ σκληρά κάτω από το βάρος της κτηνωδίας, της βρωμιάς, της δυσωδίας και της μέθης. Ο Τσέχωφ είδε την τεχνολογική πρόοδο σαν σωτηρία της επαρχίας, σαν το όπλο το οποίο με την μηχανοποίηση θα έθετε ένα τέλος, στην σκληρή χειρονακτική εργασία. Ο χωρικός, απελευθερωμένος από τον εξοντωτικό αυτόν αγώνα, θα είχε τότε αρκετή ενεργητικότητα και ελεύθερο χρόνο να ασχοληθεί με την επιδίωξη διανοητικών και πνευματικών ασχολιών. Ετσι θα γινόταν πλήρες ανθρώπινο ον, αντί να είναι ένας βάρβαρος, ελάχιστα διαφέρων από κτήνος. Εάν μπορούσε ο Τσέχωφ να είχε προβλέψει ότι οι άνθρωποι της επαρχίας επρόκειτο να απελευθερωθούν από τα δεσμά τους, απλά και μόνον για να γίνουν σκλάβοι της καταναλωτικής κοινωνίας συνδεδεμένη με μία επίβουλη γραφειοκρατία, ίσως να είχε γράψει διαφορετικά.

Οι δεκατέσσερις επιβιώνοντες κτηματίες εργάζονται επί το πλείστον δύο μήνες κατ' έτος και με την βοήθεια των μηχανημάτων τους έχουν καταστρέψει όλους τους θαμνοφράχτες, τα δασύλλια και τα δέντρα τα οποία ήταν κάποτε σκορπισμένα στις γύρω περιοχές. Εξασκούν μονοκαλλιέργειες, καλλιεργώντας κυρίως σιτηρά, και εργάζονται στα υπερμεγέθη κτήματά τους όπως οι κτηματίες των αχανών πεδιάδων των Ηνωμένων Πολιτειών. Μετά από μια βίαιη καταιγίδα παρατήρησα, σημάδια διαβρώσεως του εδάφους και αναρωτήθηκα αν το Πικάρντι θα γινόταν έρημος. Παρ' όλα αυτά οι εσοδείες έχουν σταθερά αυξηθεί σε πέντε περίπου τόνους για κάθε εκτάριο από έναν έως ενάμιση τόνους πριν από τριάντα χρόνια, και αυτό δια της χρήσεως υβριδίων και νιτρικών αλάτων. Η διαφορά είναι ότι ο καρπός, έχει αυξημένη περιεκτικότητα σε νερό, είναι υποδεέστερης ποιότητας και σχεδόν ακατάλληλος για κατανάλωση από ανθρώπους (ή ζώα) λόγω της περιεκτικότητάς του σε εντομοκτόνα. Θυμάμαι ότι παλαιότερα περπατούσα στα χωράφια μασουλώντας ένα στάχυ σιταριού με ευχαρίστηση – σήμερα το στάρι έχει τόσο απαίσια γεύση που θα με αρρώσταινε. Το σιτάρι δεν πλένεται πριν την άλεσή του και τα υπολλείματα των δηλητηρίων υποτίθεται ότι αποστειρώνονται κατά το ψήσιμο. Οι κτηματίες γνωρίζουν καλά αυτήν την ανήθικη πλευρά των μεθόδων εργασίας τους, όμως αντιμετωπίζουν το θέμα μοιρολατρικά. Σε

δεκαπέντε χρόνια μόνον τρεις από αυτούς θα μοιράζονται όλη την περιοχή. Οι άλλοι θα έχουν αποσυρθεί ή θα έχουν πεθάνει και τα παιδιά τους θα εργάζονται αλλού. Πριν μερικά χρόνια εγκαταστάθηκε με κυβερνητική βοήθεια ένα γιγαντιαίο κτηνοτροφικό αγρόκτημα με 300 αγελάδες. Με τον βοήθεια κομπιούτερ μόνον έναν εργαζόμενος χρειάζεται για την λειτουργία του! Οι αμήχανες αγελάδες του δεν μουγκανίζουν ποτέ, αλλά ούτε βλέπουν ποτέ ήλιο ή χορτάρι κι η εργασία της διανομής τροφής και του αρμέγματος μου θύμισε της ταινία του Τσάρλι Τσάπλιν «Μοντέρνοι Καιροί». Η ισχυρή ανθυγιεινή μυρωδιά μοιάζει να διαπερνά το μισό χωριό και ο συνεχής ψίθυρος των μηχανών ακούγεται σε ακτίνα μισού μιλίου. Κι όμως κανείς δεν διαμαρτύρεται.

Οι άνθρωποι της επαρχίας έχουν σήμερα περισσότερο ελεύθερο χρόνο απ' όσον τολμούσαν να ονειρευτούν οι πατέρες τους, όμως δεν χρησιμοποιούν αυτόν τον χρόνο για να επεκτείνουν την μόρφωσή τους ούτε για να ικανοποιήσουν τις πνευματικές ανάγκες τους. Αν κρίνω από τον μεγάλο αριθμό, υπέρβαρων ανθρώπων, οι οποίοι υποφέρουν από ασθένειες συσχετιζόμενες με την υπερκατανάλωση τροφής και την έλλειψη άσκησης, τότε θα πρέπει ο περισσότερος χρόνος να απορροφάται από την παρακολούθηση τηλεοπτικών προγραμμάτων και ο υπόλοιπος από την κατανάλωση φαγητού και ποτών.

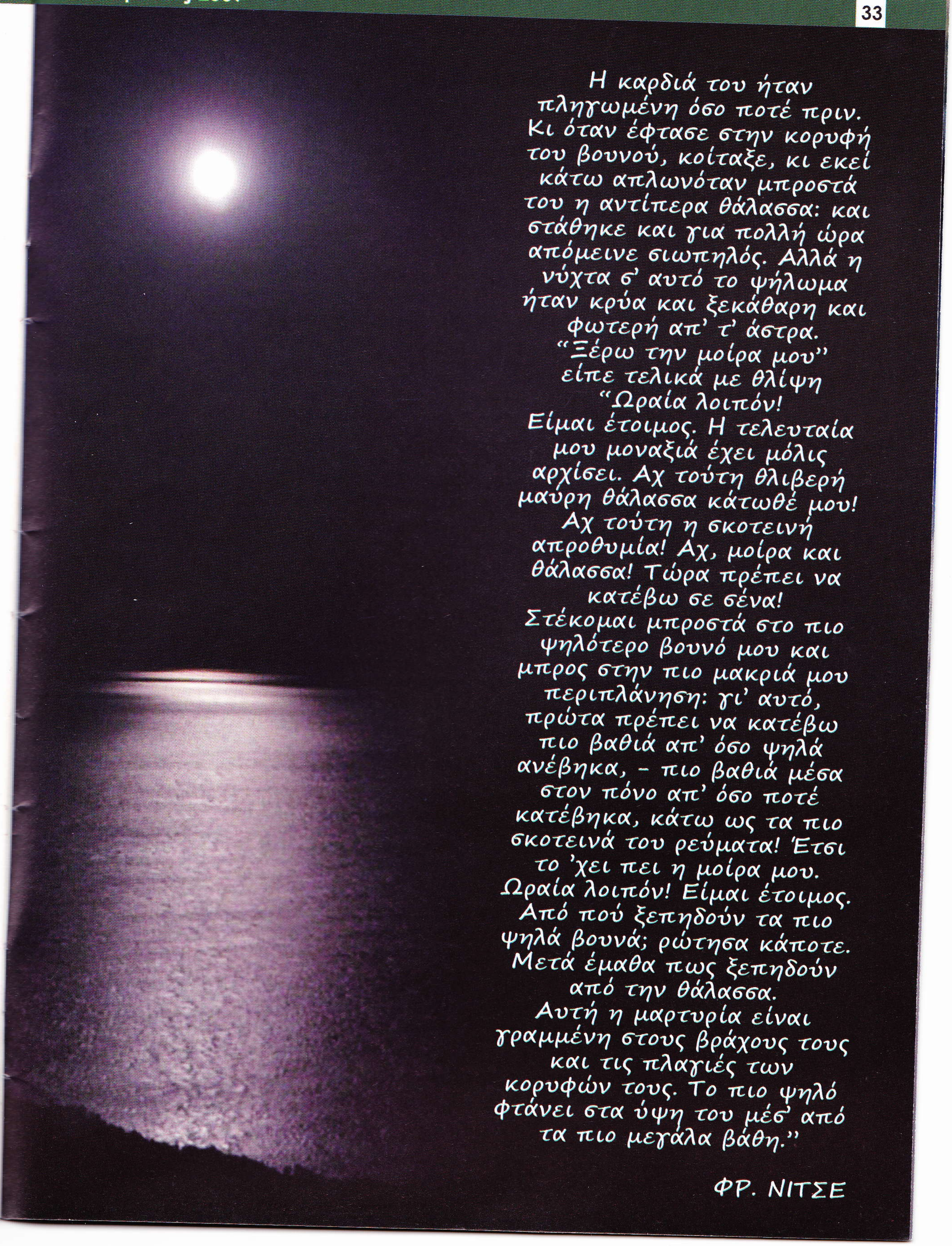
Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία φαίνεται να εκπλήσσονται από όσα τους έχουν συμβεί «εν ονόματι της προόδου» και μιλούν για τα περασμένα με φανερή νοσταλγία. Σε μία περίοδο κατά την οποία η θλιβερή ομοιομορφία σημαδεύει την ζωή, στην πόλη και την επαρχία, οι γηραιότεροι απολαμβάνουν να διηγούνται ιστορίες με διάφορους χαρακτηριστικούς ανθρώπους, τους οποίους γνώριζαν οι ίδιοι ή οι πατέρες τους, και οι οποίοι άφησαν το όνομά τους στα χρονικά του χωριού. Επίσης απολαμβάνουν με το να περιγράφουν τους διάφορους εορτασμούς και τις πολυάριθμες πανήγυρεις, παγανιστικές ή χριστιανικές, οι οποίες αποτελούσαν διάλειμμα στην ρουτίνα της δουλειάς (της πραγματικά σκληρής δουλειάς), καθώς και τους γάμους ή τις κηδείες οι οποίες ήταν υποθέσεις ολόκληρου του χωριού. Η Κυριακή του καρναβαλιού και η Δευτέρα και η Μαρντί - γκρας (τρίτη μέρα της εβδομάδας, τελευταία μέρα του

καρναβαλιού αντίστοιχη με την ελληνική Καθαρά Δευτέρα) ήταν ημέρες διασκεδάσεως όταν οι χωρικοί ντυμένοι με τα καλύτερά τους ρούχα γύριζαν από καφενείο σε καφενείο και από σπίτι σε σπίτι πίνοντας κρασί και τρώγοντας τηγανίτες. Μετά είχαν όλους τους θρησκευτικούς εορτασμούς οι οποίοι δικαιολογούσαν πολύχρωμες παρελάσεις μέσα από τους διακοσμημένους δρόμους του χωριού ακολουθούμενες από ατελείωτη διασκέδαση Οι θρησκευτικές λιτανείες ήταν επίσης πολύ σοβαρή υπόθεση εκείνες τις ημέρες της παραδοσιακής αγροκαλλιέργειας, και ο ιερέας επικεφαλής του ποιμνίου του περιδιάβαινε τα χωράφια και τα αγίαζε επί τρεις συνεχείς ημέρες με το χάραγμα της αυγής, ψάλλοντας ατελείωτες λιτανείες σε πάμπολους αγίους. Τέλος τα έργα ενός ερασιτεχνικού θεατρικού θιάσου καθώς και ο τοπικός κινηματογράφος (ο οποίος έχει τώρα πάψει να λειτουργεί) υποστηρίζονταν πάρα πολύ από τους χωρικούς.

Σήμερα οι νέοι πηγαίνουν στην πόλη όπου αναζητούν την διασκέδαση, ενώ η γηραιότερη γενιά μένει στο σπίτι και παρακολουθεί τηλεόραση. Ολα τα γαμήλια γλέντια γίνονται σε εστιατόρια ενώ οι κηδείες είναι πολύ λιγότερο δημόσιες, παρά το γεγονός ότι διατηρείται η τελετή της αγρυπνίας στο σπίτι κατά την οποία οι περισσότεροι κάτοικοι του χωριού επισκέπτονται το σπίτι του νεκρού όπου προσεύχονται. Ο νεκροπομπός (εργολάβος κηδειών) έρχεται από την πόλη και το φέρετρο είναι κατασκευασμένο σε εργοστάσια και όχι όπως παλαιότερα χειροποίητο. Οι ημέρες των Αγίων Πάντων και των Ψυχοσάββατων, οι οποίες παλαιότερα προκαλούσαν εξάρσεις ενεργητικότητας με την προετοιμασία χρυσανθέμων από τον κήπο του σπιτιού για τα μνήματα της οικογένειας, έχουν εμπορικοποιηθεί, καθώς τα λουλούδια τώρα αγοράζονται στην πόλη και μάλιστα σε ακριβή τιμή, ενώ μερικές φορές είναι πλαστικά. Τα ίδια τα μνήματα αντικατοπτρίζουν αυτήν την νέα ευπορία καθώς πολλές από τις παλαιές χειροσκάλιστες ταφόπετρες έχουν αντικατασταθεί από λείες, γυαλιστερές, ψευτομαρμάρινες πλάκες σε διάφορα χρώματα από λαμπερό πορτοκάλι μέχρι κατάμαυρο.

Η περιοχή γύρω από το χωριό, η οποία κάποτε ήταν ολοζώντανη με ήχους και μυρωδιές, τώρα μοιάζει αφύσικα άδεια και σιωπηλή, αν όχι δυσοίωνη. Δεν ακούγεται φωνή ανθρώπου, γαύγισμα σκύλου ή το κελάηδημα του πουλιού. Ο κορυδαλλός και το ορτύκι εξαφανίσθηκαν από την περιοχή και οι πέρδικες αποδεκατίζονται από τα χημικά σπρέι. Μόνο ο βρυχηθμός των μηχανών, των αυτοκινήτων από τις κοντινές εθνικές οδούς και ο θόρυβος του τρακτέρ ακούγονται. Η ανθρώπινη επαφή ανάμεσα στους χωρικούς έχει μειωθεί στο ελάχιστο, ενώ ο ρόλος του χωριού συγκρίνεται με κοιτώνα για τους εργάτες της πόλεως. Δεν υπάρχει καμία επαφή με τα ζώα και η γη, η πλέον γόνιμη στην Γαλλία, έχει υποβαθμισθεί σε «επένδυση υψηλού κέρδους», όμως το κόστος δεν έχει ακόμα υπολογισθεί.

Η καρδιά του ήταν
πληγωμένη όσο ποτέ πριν.
Κι όταν έφτασε στην κορυφή
του βουνού, κοίταξε, κι εκεί
κάτω απλωνόταν μπροστά
του η αντίπερα θάλασσα: και
στάθηκε και για πολλή ώρα
απόμεινε σιωπηλός. Αλλά η
νύχτα σ' αυτό το ψήλωμα
ήταν κρύα και ξεκάθαρη και
φωτερή απ' τ' άστρα.
"Ξέρω την μοίρα μου"
είπε τελικά με θλίψη
"Ωραία λοιπόν!
Είμαι έτοιμος. Η τελευταία
μου μοναξιά έχει μόλις
αρχίσει. Αχ τούτη θλιβερή
μαύρη θάλασσα κάτωθέ μου!
Αχ τούτη η σκοτεινή
απροθυμία! Αχ, μοίρα και
θάλασσα! Τώρα πρέπει να
κατέβω σε σένα!
Στέκομαι μπροστά στο πιο
ψηλότερο βουνό μου και
μπρος στην πιο μακριά μου
περιπλάνηση: γι' αυτό,
πρώτα πρέπει να κατέβω
πιο βαθιά απ' όσο ψηλά
ανέβηκα, - πιο βαθιά μέσα
στον πόνο απ' όσο ποτέ
κατέβηκα, κάτω ως τα πιο
σκοτεινά του ρεύματα! Έτσι
το 'χει πει η μοίρα μου.
Ωραία λοιπόν! Είμαι έτοιμος.
Από πού ξεπηδούν τα πιο
ψηλά βουνά; ρώτησα κάποτε.
Μετά έμαθα πως ξεπηδούν
από την θάλασσα.
Αυτή η μαρτυρία είναι
γραμμένη στους βράχους τους
και τις πλαγιές των
κορυφών τους. Το πιο ψηλό
φτάνει στα ύψη του μέσ' από
τα πιο μεγάλα βάθη."

ΦΡ. ΝΙΤΣΕ

δημιουργώντας το μέλλον

Οι μεγάλες απώλειες δασικών εκτάσεων από τις πυρκαγιές έχουν γίνει επαναλαμβανόμενη, καλοκαιρινή, τραγική πραγματικότητα. Παρά τα κροκοδείλια δάκρυα στα δελτία ειδήσεων, η συντεταγμένη πολιτεία δεν φαίνεται να ταρακουνήθηκε αρκετά ώστε να θωρακίσει και να αναβαθμίσει το φυσικό περιβάλλον της χώρας. Ακόμα και οι απλοί Έλληνες πολίτες όμως, την όποια οικολογική ευαισθησία αποτυπώνουν στις δημοσκοπήσεις, δεν έχουν μάθει σε μεγάλο ποσοστό, να την εκφράζουν έμπρακτα, συνειδητά και ουσιαστικά.

Την Κυριακή 7 Δεκεμβρίου 2008, νωρίς το πρωί, μία ομάδα συναγωνιστών κάθε ηλικίας συγκεντρώθηκε για μία διαφορετικού είδους δράση, σύμφυτη όμως με την Ιδέα του Λαϊκού Εθνικισμού. Με αφετηρία τα γραφεία της Τ.Ο. Θεσσαλονίκης της Χρυσής Αυγής κατευθυνθήκαμε, μετά από συνεννόηση και κατά τις οδηγίες του Δασαρχείου, σε μια πλαγιά του περιαστικού δάσους του Σέϊχ Σου, συμμετέχοντας στο πρόγραμμα αναδάσωσης.

Στην καρδιά της Μακεδονικής γης, από όπου έχει αποξενωθεί ο σύγχρονος άνθρωπος – καταναλωτής, μας δόθηκε η ευκαιρία, για ακόμη μία φορά, να 'ρθουμε πιο κοντά στη φύση μας. Για αρκετές ώρες, οι συναγωνιστές της Πράσινης Πτέρυγας εργάστηκαν για τον καθαρισμό της περιοχής από τις ρυπογόνες επιδρομές των ασυνείδητων και φύτεψαν περίπου 500 δενδρύλλια από οξυές και έλατα, συνεισφέροντας έτσι στην προστασία και την αποκατάσταση του τελευταίου πνεύμονα πρασίνου της Θεσσαλονίκης.

Η οικολογική απάντηση των Εθνικιστών είναι η έμπρακτη υπεράσπιση των δασών και του πρασίνου και η περαιτέρω ανάπτυξή τους ως κληροδότημα στις επόμενες γενιές. Η δική μας οικολογία είναι η βιωματική σχέση με τη φύση και η διαμόρφωση του κλίματος για την αναβάθμιση του δασικού πλούτου.

Δράση

ντας

ν

εκτάσεων
παναλαμ-
πραγματι-
ικρυα στα
η πολιτεία
ε αρκετά
αθμίσει το
Ακόμα και
την οποία
νουν στις
σε μεγά-
μπρακτα,

νωρίς το
ών κάθε
διαφορε-
υς με την
αφετηρία
ίκης της
μετά από
του Δα-
οιαστικού
ντας στο

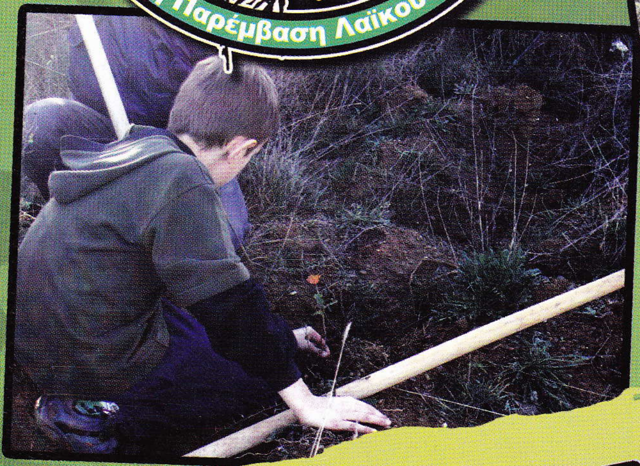
ης, από
νος άν-
ηκε η ευ-
ουμε πιο
ώρες, οι
υγας ερ-
τεριοχής
ασυνεί-
ενδρύλ-
έροντας
ποκατά-
ρασίνου

ικιστών
δασών
ω ανά-
τόμενες
βιωμα-
ρφωση
ση του

ΠΡΑΣΙΝΗ ΠΤΕΡΥΓΑ

Οικολογική Παρέμβαση Λαϊκού Συνδέσμου

συμμετέχουμε προστατεύουμε δημιουργούμε

